

Dziennik Urzędowy L 367

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49
22 grudnia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1941/2006 z dnia 11 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów i inne związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Bałtyckiego na 2007 r. 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1942/2006 z dnia 12 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1321/2004 w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami radionawigacyjnymi 18
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1943/2006 z dnia 12 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 876/2002 ustanawiające Wspólne Przedsięwzięcie Galileo 21
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1944/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) 23
- ★ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1945/2006 z dnia 11 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 495/77 określające kategorie uprawnionych urzędników, warunki i stawki dodatków za regularne pozostawanie w gotowości do pracy 25
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1946/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 26
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1947/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym 28
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1948/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym 30
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1949/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 958/2006 32

Cena: 18 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1950/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. ustanawiające, zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych, wykaz substancji niezbędnych do leczenia zwierząt z rodziny koniowatych ⁽¹⁾	33
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1951/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 753/2002 ustanawiające niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do prezentacji win przetwarzanych w drewnianych pojemnikach	46
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1952/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	49
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1953/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu	53
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1954/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające refundacje wywozowe do mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego	56
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1955/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające refundacje produkcyjne w sektorze zbóż	58
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1956/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	59
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1957/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla słodu	61
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1958/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu	63
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1959/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa	65
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1960/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006	67

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2006/999/WE:

★ Decyzja nr 2/2006 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja z dnia 17 października 2006 r. zmieniająca protokół 1 i 2 do decyzji nr 1/98 w sprawie systemu handlu produktami rolnymi	68
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

★ Decyzja Rady 2006/1000/WPZiB z dnia 11 grudnia 2006 r. dotycząca wdrożenia wspólnego działania 2002/589/WPZiB w związku z wkładem Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania broni strzeleckiej i lekkiej w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach	77
---	----

Sprostowania

★ Sprostowanie do decyzji Komisji 2006/944/WE z dnia 14 grudnia 2006 r. ustalającej odpowiednie poziomy emisji przyznane Wspólnocie i każdemu z jej państw członkowskich w ramach Protokołu z Kioto na mocy decyzji Rady 2002/358/WE (Dz.U. L 358 z 16.12.2006)	80
---	----

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1941/2006

z dnia 11 grudnia 2006 r.

ustalające wielkości dopuszczalnych połowów i inne związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Bałtyckiego na 2007 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalane z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 zobowiązuje Radę do przyjęcia środków niezbędnych do zapewnienia dostępu do wód i zasobów oraz zrównoważonej działalności połowowej, z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych, a w szczególności sprawozdania przygotowanego przez Komitet Naukowy, Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa.
- (2) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 obowiązkiem Rady jest określenie ograniczeń wielkości dopuszczalnych połowów na łowisku lub grupach łowisk, oraz rozdział tych wielkości między państwa członkowskie.
- (3) W celu zapewnienia skutecznego zarządzania wielkościami dopuszczalnych połowów należy określić specjalne warunki dla działań połowowych.
- (4) Aby umożliwić państwom członkowskim zarządzanie statkami pływającymi pod ich banderą, należy określić zasady i niektóre procedury w zakresie gospodarki rybnej na poziomie Wspólnoty.

- (5) Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 zawiera definicje mające znaczenie dla przydziału wielkości dopuszczalnych połowów.
- (6) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 konieczne jest określenie zasobów, do których mają zastosowanie środki ustanowione we wspomnianym rozporządzeniu.
- (7) Wielkości dopuszczalnych połowów powinny być stosowane zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym w tym zakresie, w szczególności zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1381/87 z dnia 20 maja 1987 r. ustanawiającym szczegółowe zasady dotyczące oznakowania i dokumentacji statków rybackich ⁽³⁾, rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającym szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie ⁽⁴⁾, rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁵⁾, rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2244/2003 z dnia 18 grudnia 2003 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy dotyczące satelitarnych systemów monitorowania statków ⁽⁶⁾, rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2930/86 z dnia 22 września 1986 r. określającym parametry statków rybackich ⁽⁷⁾, rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3880/91 z dnia 17 grudnia 1991 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych ⁽⁸⁾ oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Belt i Sund poprzez zastosowanie środków technicznych ⁽⁹⁾.

⁽³⁾ Dz.U. L 132 z 21.5.1987, str. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1804/2005 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 10).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 333 z 20.12.2003, str. 17.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 274 z 25.9.1986, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3259/94 (Dz.U. L 339 z 29.12.1994, str. 11).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 365 z 31.12.1991, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 448/2005 (Dz.U. L 74 z 19.3.2005, str. 5).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.2005, str. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 9.5.1996, str. 3.

- (8) W celu przyczynienia się do zachowania zasobów rybnych w 2007 r. powinny zostać wdrożone pewne środki uzupełniające dotyczące kontroli i warunków technicznych połowów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES ZASTOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych na Morzu Bałtyckim oraz związane z nimi warunki, zgodnie z którymi takie wielkości dopuszczalnych połowów mogą być wykorzystane.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wspólnotowych statków rybackich (zwanych dalej „statkami wspólnotowymi”) oraz do statków rybackich pływających pod banderą i zarejestrowanych w państwach trzecich dokonujących połowów na Morzu Bałtyckim.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do działań połowowych realizowanych wyłącznie do celów badań naukowych, przeprowadzanych za zgodą oraz pod nadzorem zainteresowanego państwa członkowskiego oraz zgłoszonych uprzednio Komisji i państwu członkowskiemu, na którego wodach terytorialnych prowadzona jest taka działalność badawcza.

Artykuł 3

Definicje

Oprócz definicji zawartych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) strefy Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) zostały określone w rozporządzeniu (EWG) nr 3880/91;
- b) „Morze Bałtyckie” oznacza obszary ICES IIIb, IIIc oraz IIId;
- c) „całkowite dopuszczalne połowy (TAC)” oznaczają roczną ilość ryb, która może być odławiana z każdego zasobu;
- d) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Wspólnocie, państwu członkowskiemu lub krajowi trzeciemu.

ROZDZIAŁ II

WIELKOŚCI DOPUSZCZALNYCH POŁOWÓW ORAZ ZWIĄZANE Z NIMI WARUNKI

Artykuł 4

Limity połowowe oraz przydziały

Limity połowowe, przydziały tych limitów państwom członkowskim oraz dodatkowe warunki zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Przepisy szczególne dotyczące przydziałów

1. Przydział państwom członkowskim limitów połowowych określonych w załączniku I nie narusza:

- a) wymian dokonanych zgodnie z art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;
- b) ponownych przydziałów dokonanych zgodnie z art. 21 ust. 4, art. 23 ust. 1 oraz art. 32 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93;
- c) dodatkowych wyładunków dozwolonych na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- d) ilości zatrzymanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96;
- e) potrąceń dokonywanych na mocy art. 5 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

2. W drodze odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 847/96, do celów wstrzymania kwot, które mają zostać przeniesione na 2008 r., art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia można stosować w odniesieniu do wszystkich zasobów objętych analitycznymi TAC.

Artykuł 6

Warunki dotyczące połowów i przyłowów

1. Ryby z zasobów, dla których ustalono limity połowowe, są zatrzymywane na pokładzie lub wyładowywane wyłącznie w przypadku, gdy:

- a) połowy zostały dokonane przez statki państwa członkowskiego dysponującego określoną kwotą i kwota ta nie została wyczerpana; lub – alternatywnie –
- b) w odniesieniu do gatunków innych niż śledź i szprot, jeżeli są one zmieszane z innymi gatunkami, połowy zostały dokonane włokami, niewodami duńskimi lub podobnymi narzędziami, w których rozmiar oczek jest mniejszy niż 32 mm, a ryby nie są sortowane ani na pokładzie, ani przy wyładunku.

2. Do kwoty wliczane są wszystkie wyładunki lub, jeśli część należąca do Wspólnoty nie została przydzielona państwu członkowskiemu w formie kwot, wliczane są do części należącej do Wspólnoty, z wyjątkiem połowów dokonanych na mocy ust. 1 lit. b).

3. W przypadku wyczerpania kwoty połowowej przydzielonej państwu członkowskiemu na śledzia, statki pływające pod banderą danego państwa członkowskiego, zarejestrowane we Wspólnocie i dokonujące połowów na obszarach połowowych, do których stosuje się odpowiednie kwoty połowowe, nie dokonują wyładunku połowu zawierającego śledzie, który nie został posortowany.

Artykuł 7

Ograniczenia nakładu połowowego

Ograniczenia nakładu połowowego określono w załączniku II.

Artykuł 8

Przejściowe środki techniczne oraz środki kontroli

Przejściowe środki techniczne oraz środki kontroli określono w załączniku III.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 9

Przekazywanie danych

Przesyłając Komisji, zgodnie z przepisami art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, dane dotyczące wyładunków ilości odłowionych zasobów, państwa członkowskie stosują kody zasobów określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

W imieniu Rady
S. HUOVINEN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Limity odnoszące się do wyładunków i związane z nimi warunki corocznego zarządzania limitami połowowymi mające zastosowanie do statków wspólnotowych na obszarach objętych limitami połowowymi w rozbiciu według gatunków i obszarów

W poniższych tabelach wyszczególniono TAC i kwoty (w tonach żywej wagi z wyjątkiem przypadków, w których zastosowano inne określenia) według zasobów, przydziały dla poszczególnych państw członkowskich oraz związane z nimi warunki corocznego zarządzania kwotami.

Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>		Strefa: Podobszary 30–31 HER/3D30.; HER/3D31.
Finlandia	75 099	Analityczne TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Szwecja	16 501	
WE	91 600	
TAC	91 600	
Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>		Strefa: Podobszary 22–24 HER/3B23.; HER/3C22.; HER/3D24.
Dania	6 939	Analityczne TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Niemcy	27 311	
Finlandia	3	
Polska	6 441	
Szwecja	8 806	
WE	49 500	
TAC	49 500	

Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>		Strefa: Podobszary 25–27, 28.2, 29 oraz 32 HER/3D25.; HER/3D26.; HER/3D27.; HER/3D28.; HER/3D29.; HER/3D32.
Dania	2 920	
Niemcy	774	
Estonia	14 910	
Finlandia	29 105	
Łotwa	3 680	
Litwa	3 874	
Polska	33 066	
Szwecja	44 389	
WE	132 718	
TAC	Nie dotyczy	Analityczne TAC. Nie ma zastosowania art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie ma zastosowania art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>		Strefa: Podobszar 28.1 HER/03D.RG.
Estonia	17 317	
Łotwa	20 183	
WE	37 500	
TAC	37 500	Analityczne TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

Gatunek:	Dorsz <i>Gadus morhua</i>	Strefa:	Podobszary 25–32 (wody WE) COD/3D25.; COD/3D26.; COD/3D27.; COD/3D28.; COD/3D29.; COD/3D30.; COD/3D31.; COD/3D32.
-----------------	------------------------------	----------------	---

Dania	9 374
Niemcy	3 729
Estonia	913
Finlandia	717
Łotwa	3 485
Litwa	2 296
Polska	10 794
Szwecja	9 497

WE 40 805 ⁽¹⁾

TAC Nie dotyczy

Analityczne TAC.

Nie ma zastosowania art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

Nie ma zastosowania art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Jeżeli do dnia 30 czerwca 2007 r. Rada nie przyjmie rozporządzenia ustanawiającego wieloletni plan dla zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, od dnia 1 lipca 2007 r. TAC i kwoty tych zasobów przyjmują wartości ustalone w dodatku 1 do niniejszego załącznika. Od tego dnia wszelkie połowy przekraczające poszczególne kwoty państw członkowskich określone w tym dodatku zostaną odliczone od ich przyszłych kwot na 2008 r.

Gatunek:	Dorsz <i>Gadus morhua</i>	Strefa:	Podobszary 22–24 (wody WE) COD/3B23.; COD/3C22.; COD/3D24.
-----------------	------------------------------	----------------	---

Dania	11 653
Niemcy	5 697
Estonia	258
Finlandia	229
Łotwa	964
Litwa	625
Polska	3 118
Szwecja	4 152

WE 26 696

TAC 26 696 ⁽¹⁾

Analityczne TAC.

Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Jeżeli do dnia 30 czerwca 2007 r. Rada nie przyjmie rozporządzenia ustanawiającego wieloletni plan dla zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, od dnia 1 lipca 2007 r. TAC i kwoty tych zasobów przyjmują wartości ustalone w dodatku 1 do niniejszego załącznika. Od tego dnia wszelkie połowy przekraczające poszczególne kwoty państw członkowskich określone w tym dodatku zostaną odliczone od ich przyszłych kwot na 2008 r.

Gatunek: Gładzica <i>Pleuronectes platessa</i>		Strefa: IIIbcd (wody WE) PLE/3B23.; PLE/3C22.; PLE/3D24.; PLE/3D25.; PLE/3D26.; PLE/3D27.; PLE/3D28.; PLE/3D29.; PLE/3D30.; PLE/3D31.; PLE/3D32.
Dania	2 698	
Niemcy	300	
Szwecja	203	
Polska	565	
WE	3 766	
TAC	Nie dotyczy	TAC zapobiegawczy. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

Gatunek: Łosoś atlantycki <i>Salmo salar</i>		Strefa: IIIbcd (wody WE) z wyłączeniem podobszaru 32 SAL/3B23.; SAL/3C22.; SAL/3D24.; SAL/3D25.; SAL/3D26.; SAL/3D27.; SAL/3D28.; SAL/3D29.; SAL/3D30.; SAL/3D31.
Dania	88 836 ⁽¹⁾	
Niemcy	9 884 ⁽¹⁾	
Estonia	9 028 ⁽¹⁾	
Finlandia	110 773 ⁽¹⁾	
Łotwa	56 504 ⁽¹⁾	
Litwa	6 642 ⁽¹⁾	
Polska	26 950 ⁽¹⁾	
Szwecja	120 080 ⁽¹⁾	
WE	428 697 ⁽¹⁾	
TAC	Nie dotyczy ⁽¹⁾	Analityczne TAC. Nie ma zastosowania art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie ma zastosowania art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Wyrażona liczbą sztuk.

Gatunek: Łosoś atlantycki <i>Salmo salar</i>		Strefa: Podobszar 32 SAL/3D32.
Estonia	1 581 ⁽¹⁾	
Finlandia	13 838 ⁽¹⁾	
WE	15 419 ⁽¹⁾	
TAC	Nie dotyczy ⁽¹⁾	Analityczne TAC. Nie ma zastosowania art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie ma zastosowania art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Wyrażona liczbą sztuk.

Gatunek: Szprot <i>Sprattus sprattus</i>		Strefa: IIIbcd (wody WE) SPR/3B23.; SPR/3C22.; SPR/3D24.; SPR/3D25.; SPR/3D26.; SPR/3D27.; SPR/3D28.; SPR/3D29.; SPR/3D30.; SPR/3D31.; SPR/3D32.
Dania	44 833	
Niemcy	28 403	
Estonia	52 060	
Finlandia	23 469	
Łotwa	62 877	
Litwa	22 745	
Polska	133 435	
Szwecja	86 670	
WE	454 492	
TAC	Nie dotyczy	Analityczne TAC. Nie ma zastosowania art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

Dodatek 1 do załącznika I

Gatunek:	Dorsz <i>Gadus morhua</i>	Strefa:	Podobszary 25–32 (wody WE) COD/3D25.; COD/3D26.; COD/3D27.; COD/3D28.; COD/3D29.; COD/3D30.; COD/3D31.; COD/3D32.
Dania	8 849		
Niemcy	3 520		
Estonia	862		
Finlandia	677		
Łotwa	3 290		
Litwa	2 168		
Polska	10 191		
Szwecja	8 965		
WE	38 522		
TAC	Nie dotyczy		

Gatunek:	Dorsz <i>Gadus morhua</i>	Strefa:	Podobszary 22–24 (wody WE) COD/3B23.; COD/3C22.; COD/3D24.
Dania	10 537		
Niemcy	5 152		
Estonia	234		
Finlandia	207		
Łotwa	872		
Litwa	565		
Polska	2 819		
Szwecja	3 754		
WE	24 140		
TAC	24 140		

ZAŁĄCZNIK II

1. Ograniczenia nakładu połowowego

- 1.1. Połowy z użyciem włoków, okrężnic lub innych podobnych ciągnionych narzędzi połowowych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 90 mm, lub przy użyciu sieci skrzelowych stawnych, oplątujących i trójściennych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 90 mm lub za pomocą lin dennych lub sznurów haczykowych są zakazane:

- a) od 1 do 7 stycznia, od 31 marca do 1 maja i 31 grudnia w podobszarach 22–24; oraz
- b) od 1 do 7 stycznia, od 5 do 10 kwietnia, od 1 lipca do 31 sierpnia i 31 grudnia w podobszarach 25–27.

- 1.2. Państwa członkowskie zapewniają w odniesieniu do statków rybackich pływających pod ich banderą, że połowy z użyciem włoków, okrężnic lub podobnego sprzętu połowowego o rozmiarze oczek równym lub większym niż 90 mm, lub z użyciem sieci skrzelowych dennych, oplątujących i trójściennych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 90 mm lub za pomocą lin dennych lub sznurów haczykowych są również zakazane:

- a) przez 77 dni kalendarzowych w podobszarach 22–24 poza okresem, o którym mowa w pkt 1.1 lit. a); oraz
- b) przez 67 dni kalendarzowych w podobszarach 25–27 poza okresem, o którym mowa w pkt 1.1 lit. b).

Państwa członkowskie dzielą dni, o których mowa w lit. a) i b), na okresy, które nie są krótsze niż 5 dni.

- 1.3. Nie później niż dnia 7 stycznia 2007 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o dokładnych datach dni kalendarzowych, o których mowa w pkt 1.2, które powinny być takie same dla statków rybackich pływających pod banderą danego państwa członkowskiego; informacje te są udostępniane na stronach internetowych państw członkowskich.

- 1.4. W drodze odstępstwa od pkt 1.1 i 1.2 zezwala się statkom wspólnotowym o długości całkowitej mniejszej niż 12 m, łowiącym na wodach terytorialnych na zatrzymywanie na pokładzie i wyładunek do 20 kg lub do 10 % żywej wagi dorsza – w zależności od tego, która wielkość jest wyższa – w przypadku połowów z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplątujących lub trójściennych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 110 mm.

ZAŁĄCZNIK III

PRZEJŚCIOWE ŚRODKI TECHNICZNE ORAZ ŚRODKI KONTROLI

1. Ograniczenia połowów

- 1.1. Od dnia 1 maja do dnia 31 października zabrania się prowadzenia wszelkich czynności połowowych w granicach obszaru zamkniętego loksodromami kolejno łączącymi punkty o następujących współrzędnych geograficznych, mierzonych zgodnie z układem współrzędnych WGS84:

Obszar 1:

— 55° 45' N, 15° 30' E
— 55° 45' N, 16° 30' E
— 55° 00' N, 16° 30' E
— 55° 00' N, 16° 00' E
— 55° 15' N, 16° 00' E
— 55° 15' N, 15° 30' E
— 55° 45' N, 15° 30' E

Obszar 2:

— 55° 00' N, 19° 14' E
— 54° 48' N, 19° 20' E
— 54° 45' N, 19° 19' E
— 54° 45' N, 18° 55' E
— 55° 00' N, 19° 14' E

Obszar 3:

— 56° 13' N, 18° 27' E
— 56° 13' N, 19° 31' E
— 55° 59' N, 19° 13' E
— 56° 03' N, 19° 06' E
— 56° 00' N, 18° 51' E
— 55° 47' N, 18° 57' E
— 55° 30' N, 18° 34' E
— 56° 13' N, 18° 27' E

- 1.2. W drodze odstępstwa od pkt 1.1 dozwolone są połowy z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplątujących i trójściennych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 157 mm lub połowy haczykowe. W przypadku połowów haczykowych dorsz nie jest zatrzymywany na pokładzie.

2. Monitorowanie, inspekcja i nadzór w związku z odtwarzaniem zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim

2.1. *Specjalne zezwolenie na połów dorsza na Morzu Bałtyckim*

- 2.1.1. W drodze odstępstwa od art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającego ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń połowowych⁽¹⁾, wszystkie wspólnotowe statki rybackie o całkowitej długości równiej lub większej niż 8 m, posiadające na pokładzie lub używające narzędzi połowowych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 90 mm, muszą posiadać specjalne zezwolenie połowowe na połów dorsza na Morzu Bałtyckim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 6.7.1994, str. 7.

- 2.1.2. Państwa członkowskie wydają specjalne zezwolenie połowowe na połów dorsza określone w pkt 2.1.1 wyłącznie wspólnotowym statkom rybackim, które w 2006 r. posiadają specjalne zezwolenie połowowe na połów dorsza na Morzu Bałtyckim, zgodnie z pkt 6.2.1 załącznika III do rozporządzenia Rady (WE) nr 27/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustalającego wielkości dopuszczalne połowów na 2005 r. i inne związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, gdzie wymagane są ograniczenia połowowe⁽¹⁾. Państwo członkowskie może jednak wydać specjalne zezwolenie na połów dorsza wspólnotowemu statkowi rybackiemu pływającemu pod banderą tego państwa członkowskiego, nieposiadającemu specjalnego zezwolenia w 2006 r., jeżeli zapewni ono, że statek lub statki o co najmniej równoważnej mocy silnika mierzonej w kilowatach (kW) nie będą dokonywały połowów na Morzu Bałtyckim z użyciem jakiegokolwiek sprzętu, o którym mowa w pkt 2.1.1.
- 2.1.3. Każde państwo członkowskie zobowiązane jest sporządzić i prowadzić wykaz statków rybackich posiadających specjalne zezwolenie połowowe na połów dorsza na Morzu Bałtyckim oraz udostępnić ten wykaz na swojej oficjalnej stronie internetowej do wiadomości Komisji i pozostałych nadbałtyckich państw członkowskich.
- 2.1.4. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego lub jego przedstawiciel, któremu państwo członkowskie wydało specjalne zezwolenie połowowe na połów dorsza na Morzu Bałtyckim, przechowuje kopię takiego zezwolenia na pokładzie statku rybackiego.
- 2.2. *Dzienniki połowowe*
- 2.2.1. W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93, kapitanowie wspólnotowych statków rybackich o całkowitej długości równej lub większej niż 8 m zobowiązani są prowadzić dziennik połowowy zawierający informacje dotyczące wykonywanych czynności, w przypadku gdy rejs połowowy obejmuje jakkolwiek część podobszarów 22–27, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.
- 2.2.2. W odniesieniu do statków rybackich wyposażonych w system monitorowania statków państwa członkowskie sprawdzają za pomocą danych z tego systemu, czy informacje otrzymane w ośrodku monitorowania rybołówstwa odpowiadają informacjom o wykonanych czynnościach zawartym w dzienniku połowowym. Takie kontrole krzyżowe są zapisywane w formie danych komputerowych i przechowywane przez okres trzech lat.
- 2.2.3. Każde państwo członkowskie zamieszcza i udostępnia na swojej oficjalnej stronie internetowej szczegółowe informacje na temat dostarczania dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych i uprzednich zgłoszeń, jak określono w pkt 2.6 niniejszego załącznika.
- 2.3. *Margines tolerancji w dzienniku połowowym*
- 2.3.1. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2807/83, dopuszczalny margines tolerancji przy szacowaniu ilości (w kilogramach) gatunków podlegających TAC i zatrzymanych na pokładzie statków wynosi 10 % wartości zapisanej w dzienniku połowowym z wyjątkiem dorsza, dla którego margines tolerancji wynosi 8 %.
- 2.3.2. W odniesieniu do połowów w podobszarach 22–27, które są wyładowywane bez sortowania, dopuszczalny margines tolerancji przy szacowaniu ilości wynosi 10 % całkowitych ilości zatrzymanych na pokładzie.
- 2.4. *Monitorowanie i kontrola nakładu połowowego*

Właściwe organy państwa członkowskiego bandery monitorują i kontrolują zgodność z:

- a) ograniczeniami nakładu połowowego określonymi w załączniku II pkt 1.1 i 1.2;
- b) ograniczeniami połowów określonymi w pkt 1 niniejszego załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 14.1.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1936/2005 (Dz.U. L 311 z 26.11.2005, str. 1).

- 2.5. *Wejście na szczególne obszary i wyjście z tych obszarów*
- 2.5.1. Statek rybacki może rozpocząć działalność połowową na wodach wspólnotowych w podobszarach 22–24 (obszar A) lub podobszarach 25–27 (obszar B), mając na pokładzie mniej niż 175 kg dorsza.
- 2.5.2. Jeżeli statek rybacki wychodzi z obszaru A, obszaru B lub podobszarów 28–32 (obszar C), mając na pokładzie ponad 175 kg dorsza, statek taki:
- a) kieruje się bezpośrednio do portu na danym obszarze, gdzie dokonano połowu, i tam następuje wyładunek ryb; lub
 - b) kieruje się bezpośrednio do portu poza danym obszarem, gdzie dokonano połowu, i tam następuje wyładunek ryb.
- 2.5.3. W momencie opuszczania obszaru, na którym statek rybacki dokonał połowu, sieci są składowane zgodnie z następującymi warunkami, tak aby nie mogły być łatwo użyte:
- a) sieci, obciążniki i podobne narzędzia są odłączone od desek trałowych oraz drutów i lin holowniczych i podciągowych;
 - b) sieci, które są umieszczone na pokładzie lub nad pokładem, są bezpiecznie przymocowane do określonej części nadbudówki.
- 2.5.4. Pkt 2.5.1, 2.5.2 i 2.5.3 nie mają zastosowania do statków wyposażonych w systemy monitorowania statków, zgodnie z art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 2244/2003. Statki te przekazują jednak codziennie sprawozdanie na temat połowów do ośrodka monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery, przewidziane w art. 3 ust. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, w celu zapisania w komputerowej bazie danych ośrodka.
- 2.6. *Uprzednie zgłoszenie*
- 2.6.1. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego wychodzącego z podobszarów 22–24 (obszar A), podobszarów 25–27 (obszar B) lub podobszarów 28–32 (obszar C) i posiadającego na pokładzie ponad 300 kg żywej wagi dorsza zgłasza odpowiedniemu organowi państwa członkowskiego bandery na dwie godziny przed wypłynięciem z obszaru:
- a) godzinę i pozycję wyjścia z obszaru;
 - b) całkowitą ilość dorsza i całkowitą masę żywej wagi innych gatunków na pokładzie.
- 2.6.2. Zgłoszenie przewidziane w pkt 2.6.1 może również zostać dokonane przez przedstawiciela w imieniu kapitana wspólnotowego statku rybackiego.
- 2.6.3. W drodze odstępstwa od art. 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, kapitan lub upoważniony przedstawiciel kapitana wspólnotowego statku rybackiego, na którego pokładzie znajduje się dorsz w ilościach przekraczających 300 kg żywej wagi, informuje właściwy organ państwa członkowskiego, w którym dokonany zostanie wyładunek, na co najmniej godzinę przed wejściem do miejsca wyładunku o:
- a) nazwie miejsca wyładunku;
 - b) przewidywanej godzinie przybycia do miejsca wyładunku;
 - c) całkowitej ilości dorsza i całkowitej masie żywej wagi innych gatunków na pokładzie.

2.7. *Wyznaczone porty*

2.7.1. W przypadku gdy na statku rybackim znajduje się dorsz w ilości przekraczającej 750 kg żywej wagi, wyładunku tego dorsza można dokonywać wyłącznie w wyznaczonych portach.

2.7.2. Każde państwo członkowskie może wyznaczyć porty wyładunku dorsza bałtyckiego w ilościach przekraczających 750 kg żywej wagi.

2.7.3. W terminie do dnia 6 stycznia 2007 r. każde państwo członkowskie, które sporządziło wykaz wyznaczonych portów, prowadzi i udostępnia ten wykaz na swojej oficjalnej stronie internetowej.

2.8. *Ważenie dorsza przy pierwszym wyładunku*

2.8.1. Statki rybackie, na których pokładzie znajduje się ponad 200 kg żywej wagi dorsza, rozpoczynają wyładunek dopiero po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów miejsca wyładunku.

2.8.2. Właściwe organy państwa członkowskiego mogą wymagać, aby ważenie dorsza złowionego w Morzu Bałtyckim i wyladowanego w tym państwie członkowskim odbywało się w obecności kontrolerów, przed odtransportowaniem dorsza z portu wyładunku.

2.9. *Wartości odniesienia dla inspekcji*

Każde państwo członkowskie leżące nad Morzem Bałtyckim opracowuje szczególne wartości odniesienia dla inspekcji. Takie wartości odniesienia są poddawane okresowemu przeglądowi po przeprowadzeniu analizy otrzymanych wyników. Wartości odniesienia dla inspekcji są stopniowo udoskonalane do czasu osiągnięcia wyznaczonych wartości odniesienia określonych w dodatku 1.

2.10. *Zakaz tranzytu i przeładunku*

2.10.1. Zakazuje się tranzytu przez obszary zamknięte dla połowu dorsza, chyba że narzędzia połowowe na pokładzie są umocowane i składowane w bezpieczny sposób, zgodnie z pkt 2.5.3.

2.10.2. Przeładunek dorsza jest zakazany.

2.11. *Transport dorsza bałtyckiego*

W drodze odstępstwa od art. 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 kapitan statku rybackiego o całkowitej długości równej lub większej niż 8 metrów wypełnia deklarację wyładunkową, jeżeli ryba jest przewożona do innego miejsca niż miejsce wyładunku lub przywozu.

Deklaracja wyładunkowa towarzyszy dokumentom przewozowym przewidzianym w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

2.12. *Wspólny nadzór i wymiana inspektorów*

2.12.1. Zainteresowane państwa członkowskie podejmują wspólne działania w zakresie inspekcji i nadzoru. Wspólnotowa Agencja Kontroli Rybołówstwa (WAKR) koordynuje planowanie i przeprowadzanie tych działań przez państwa członkowskie.

2.12.2. We wspomnianych wspólnych działaniach z zakresu inspekcji i nadzoru mogą uczestniczyć inspektorzy Komisji.

- 2.12.3. WAKR zwołuje posiedzenie właściwych krajowych organów kontroli do dnia 15 listopada 2007 r. w celu skoordynowania wspólnego programu kontroli i nadzoru na 2008 r.

2.13. *Krajowe programy działań w zakresie kontroli połowów dorsza*

- 2.13.1. Każde z zainteresowanych państw członkowskich określa krajowy program działań w zakresie kontroli w odniesieniu do Morza Bałtyckiego zgodnie z dodatkiem 2.
- 2.13.2. Każde zainteresowane państwo członkowskie określa szczególne wartości odniesienia w zakresie kontroli, zgodnie z dodatkiem 1. Takie wartości odniesienia są poddawane okresowemu przeglądowi po przeprowadzeniu analizy otrzymanych wyników. Wartości odniesienia dla inspekcji są stopniowo udoskonalane do czasu osiągnięcia wyznaczonych wartości odniesienia określonych w dodatku 2.
- 2.13.3. Do dnia 31 stycznia 2007 r. każde zainteresowane państwo członkowskie udostępnia na swojej oficjalnej stronie internetowej do wiadomości Komisji i pozostałych nadbałtyckich państw członkowskich krajowy program działań w zakresie kontroli, o którym mowa w pkt 2.13.1, wraz z planem jego realizacji.
- 2.13.4. Komisja zwołuje posiedzenie Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury w celu przeprowadzenia oceny zgodności oraz wyników krajowych programów działań w zakresie kontroli dla zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim.

2.14. *Indywidualny program monitorowania*

- 2.14.1. W drodze odstępstwa od art. 34c ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 indywidualny program kontroli i inspekcji w odniesieniu do przedmiotowych zasobów dorsza może obowiązywać dłużej niż trzy lata.

3. **Ograniczenia połowów flądry i skarpa**

- 3.1. Zabrania się zatrzymywania na pokładzie następujących gatunków ryb złowionych w obszarach geograficznych i w okresach podanych poniżej:

Gatunek	Obszar geograficzny	Okres
Flądra (<i>Platichthys flesus</i>)	Podobszary 26–28, 29 na południe od 59° 30' N	15 lutego – 15 maja
	Podobszar 32	15 lutego – 31 maja
Skarp (<i>Psetta maxima</i>)	Podobszary 25–26, 28 na południe od 58° 50' N	1 czerwca – 31 lipca

- 3.2. W drodze odstępstwa od pkt 3.1 w przypadku połowów z użyciem włoków, niewodów duńskich i podobnego sprzętu o rozmiarze oczek równym lub większym niż 105 mm lub z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplatających lub trójściennych o rozmiarze oczek równym lub większym 100 mm, przyłowy flądry i skarpa mogą być zatrzymywane na pokładzie lub wyładowywane w ilości do 10 % żywej wagi całkowitego połowu zatrzymywanego lub wyładowywanego, w okresach obowiązywania zakazu określonego w tym punkcie.

*Dodatek 1 do załącznika III***Szczegółne wartości odniesienia dla inspekcji****Cel**

1. Każde państwo członkowskie określa szczególne wartości odniesienia dla inspekcji zgodnie z niniejszym załącznikiem.

Strategia

2. Inspekcja i nadzór działalności połowowej koncentrują się na statkach, które mogą prowadzić połowy dorsza. Inspekcje wyrwykowe stosuje się w odniesieniu do transportu i wprowadzania na rynek dorsza jako uzupełniający mechanizm kontroli krzyżowej w celu zbadania skuteczności inspekcji i nadzoru.

Priorytety

3. Różnym rodzajom narzędzi połowowych przypisuje się różne poziomy znaczenia, zależnie od stopnia, w jakim ograniczenia w wielkościach dopuszczalnych połowów wpływają na floty. W związku z tym każde państwo członkowskie określa szczegółowe priorytety.

Kontrola wyrwykowa

4. Państwa członkowskie określają i opisują strategię kontroli wyrwykowych, jaką zamierzają stosować.

Na wniosek Komisja może uzyskać dostęp do planu kontroli wyrwykowych stosowanego przez państwo członkowskie.

Docelowe wartości odniesienia

5. W terminie do dnia 22 stycznia 2007 r. każde państwo członkowskie zobowiązane jest wdrożyć swoje harmonogramy inspekcji uwzględniające cele wyznaczone poniżej.

- a) Poziom inspekcji w portach

Zasadniczo dokładność, jaką należy osiągnąć, powinna odpowiadać co najmniej dokładności, jaka zostałaby osiągnięta przy zastosowaniu prostej metody losowego doboru, przy czym inspekcją powinno zostać objętych 20 % wagi wyładunków dorsza we wszystkich miejscach wyładunku.

- b) Poziom inspekcji w odniesieniu do wprowadzania na rynek

Inspekcja 5 % ilości dorsza oferowanego do sprzedaży na aukcjach.

- c) Poziom inspekcji na morzu

Elastyczna wartość odniesienia: wprowadzona po szczegółowej analizie działalności połowowej w każdym obszarze. Wartością odniesienia dla inspekcji na morzu jest liczba dni patrolowania obszarów objętych zarządzaniem w odniesieniu do dorsza, z możliwością ustalenia odrębnej wartości odniesienia dla dni patrolowania określonych obszarów.

- d) Poziom nadzoru z powietrza

Elastyczna wartość odniesienia: wprowadzona po szczegółowej analizie działalności połowowej prowadzonej w każdym obszarze oraz uwzględniająca zasoby będące do dyspozycji państwa członkowskiego.

*Dodatek 2 do załącznika III***Krajowe programy działań w zakresie kontroli połowów dorsza**

W krajowych programach działań w zakresie kontroli określa się między innymi:

1. ŚRODKI KONTROLI

Zasoby ludzkie

1.1. Liczba inspektorów na lądzie i na morzu oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

Środki techniczne

1.2. Liczba patrolujących statków i samolotów oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

Środki finansowe

1.3. Środki z budżetu przeznaczone na rozmieszczenie zasobów ludzkich, patrolujących statków i samolotów.

2. ELEKTRONICZNY ZAPIS I PRZEKAZ INFORMACJI ZWIĄZANYCH Z DZIAŁALNOŚCIĄ POŁOWOWĄ

Opis systemów wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z pkt 2.4 i 2.6 załącznika III.

3. WYZNACZENIE PORTÓW

W stosownych przypadkach wykaz portów wyznaczonych do wyładunku dorsza, zgodnie z pkt 2.7 załącznika III.

4. ZGŁOSZENIE WEJŚCIA LUB WYJŚCIA

Opis systemów wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z przepisami pkt 2.5 załącznika III.

5. KONTROLA WYŁADUNKÓW

Opis wszelkich urządzeń lub systemów wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z przepisami pkt 2.2, 2.3, 2.8, 2.10 oraz 2.11 załącznika III.

6. PROCEDURY INSPEKCI

Krajowe programy działań w zakresie kontroli określają procedury, jakie należy stosować:

- a) przy przeprowadzaniu inspekcji na morzu i na lądzie;
- b) przy wymianie informacji z właściwymi organami wyznaczonymi przez inne państwa członkowskie i odpowiedzialnymi za krajowy program działań w zakresie kontroli połowów dorsza;
- c) przy wspólnym nadzorze i wymianie inspektorów, w tym przy wyszczególnianiu uprawnień i kompetencji inspektorów prowadzących działania na wodach innych państw członkowskich.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1942/2006**z dnia 12 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1321/2004 w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami radionawigacyjnymi**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 171,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólne Przedsiębiorstwo Galileo zostało utworzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 876/2002 ⁽³⁾ w celu realizacji fazy rozwojowej oraz przygotowania kolejnych faz programu Galileo. Z obecnego stanu rozwoju programu Galileo wynika, że faza rozwojowa nie zostanie zakończona przed końcem 2008 r.
- (2) Europejski Organ Nadzoru GNSS (zwany dalej „organem”) został utworzony na mocy rozporządzenia (WE) nr 1321/2004 ⁽⁴⁾, w celu zarządzania kwestiami interesu publicznego związanymi z europejskimi programami GNSS oraz w celu pełnienia przez niego roli organu regulacyjnego dla potrzeb programu w fazach rozmieszczania i w fazie operacyjnej programu Galileo.
- (3) Organ ten jest w stanie przejąć w 2006 r., a następnie realizować całość działań, którymi obecnie zajmuje się Wspólne Przedsiębiorstwo Galileo. Przedłużenie istnienia Wspólnego Przedsiębiorstwa Galileo poza rok 2006 byłoby w związku z tym niepotrzebne i nieracjonalne z ekonomicznego punktu widzenia. Należy zatem zakończyć działalność Wspólnego Przedsiębiorstwa Galileo po przekazaniu jego zadań organowi przed zakończeniem fazy rozwojowej.
- (4) Należy wyraźnie przekazać organowi zadania powierzone Wspólnemu Przedsiębiorstwu Galileo przed jego likwidacją, jak również zadanie realizacji,

w odpowiednich przypadkach i zgodnie z decyzją Rady Administracyjnej Wspólnego Przedsiębiorstwa Galileo, czynności likwidacyjnych wspólnego przedsiębiorstwa po dniu 31 grudnia 2006 r. Konieczne jest także powierzenie organowi podjęcia wszelkich działań w zakresie badań naukowych na rzecz europejskich programów GNSS.

- (5) Przejęcie zarządzania fazą rozwojową od Wspólnego Przedsiębiorstwa Galileo nie jest jednak, zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1321/2004, wyszczególnione jako zadanie powierzone organowi; artykuł ten nie obejmuje też działań lub prac badawczych, do których podjęcia lub finansowania organ może być zmuszony, zarówno w fazie rozwojowej, jak i w fazach rozmieszczania i operacyjnej programu.
- (6) W związku z powyższym w celu zapewnienia kontynuacji programu Galileo i właściwego przekazania organowi zadań Wspólnego Przedsiębiorstwa Galileo, art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1321/2004 powinien zostać zmieniony.
- (7) W celu zapewnienia spójnego podejścia należy ponadto przewidzieć, że organ stanie się właścicielem aktywów materialnych i niematerialnych będących w posiadaniu Wspólnego Przedsiębiorstwa Galileo w chwili jego likwidacji, a nie po zakończeniu fazy rozwojowej. Poza tym należy przewidzieć, że powinien on zostać właścicielem aktywów materialnych i niematerialnych, które zostaną utworzone lub rozwinięte w fazie rozwojowej po likwidacji wspólnego przedsiębiorstwa. Ponadto należy ustanowić przepisy określające warunki ich przeniesienia.
- (8) W celu uniknięcia ryzyka różnic w interpretacji zakresu stosowania przepisów rozporządzenia (WE) nr 1321/2004, konieczne jest również sprecyzowanie, że aktywa materialne i niematerialne stworzone lub rozwinięte w fazach rozmieszczania i operacyjnej przez koncesjonariusza obejmują aktywa utworzone lub rozwinięte przez jego podwykonawców lub przez przedsiębiorstwa podlegające jego kontroli lub przez ich podwykonawców. Należy również sprecyzować, że własność aktywów obejmuje prawa do znaków towarowych, jak również wszystkie inne prawa własności intelektualnej w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 772/2004 z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień o transferze technologii ⁽⁵⁾ oraz art. 2 Konwencji o ustanowieniu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej z dnia 14 lipca 1967 r.

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 12 października 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 26 października 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 138 z 28.5.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 246 z 20.7.2004, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 11.

- (9) Biorąc pod uwagę podstawową rolę Europejskiej Agencji Kosmicznej (ESA) w opracowywaniu koncepcji i rozwoju systemu, co wiąże się z uwzględnieniem wszystkich aspektów ochrony i bezpieczeństwa tych systemów oraz wiedzą o nich, ESA powinna być reprezentowana jako obserwator na forum Rady Administracyjnej oraz Komitetu ds. Zabezpieczenia i Bezpieczeństwa Systemu. Ponadto należy ustanowić podobne przepisy odnoszące się do przedstawiciela Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/HR) w Radzie Administracyjnej.
- (10) Rozporządzenie (WE) nr 1321/2004 powinno w związku z tym zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1321/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

„k) w celu zakończenia fazy rozwojowej programu Galileo, nie później niż do końca istnienia Wspólnego Przedsiębiorstwa Galileo, organ przejmuje zadania powierzone wspólnemu przedsiębiorstwu na mocy art. 2, 3 i 4 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 876/2002 (*). Uczestniczy on, w odpowiednich przypadkach i działając zgodnie z decyzją Rady Administracyjnej Wspólnego Przedsiębiorstwa Galileo, w czynnościach likwidacyjnych wspólnego przedsiębiorstwa po dniu 31 grudnia 2006 r.;

- l) podejmuje wszelkie działania w zakresie badań naukowych na rzecz rozwoju i promowania europejskich programów GNSS.

(*) Dz.U. L 138 z 28.5.2002, str. 1.”;

- 2) w art. 3 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Od momentu zakończenia działalności Wspólnego Przedsiębiorstwa Galileo, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 876/2002 i w art. 20 załącznika do niego, organ staje się właścicielem wszystkich aktywów materialnych i niematerialnych stworzonych lub rozwiniętych w całej fazie rozwojowej, w tym aktywów, których właścicielem było Wspólne Przedsiębiorstwo Galileo zgodnie

z art. 6 załącznika tego rozporządzenia, oraz aktywów stworzonych lub rozwiniętych przez Europejską Agencję Kosmiczną i przez jednostki, którym ta agencja lub Wspólne Przedsiębiorstwo Galileo powierzyły obowiązki podjęcia działań na rzecz rozwoju programu.

2. Organ jest właścicielem wszystkich aktywów materialnych i niematerialnych stworzonych lub rozwiniętych w fazach rozmieszczania i operacyjnej przez koncesjonariusza, w tym przez jego podwykonawców lub przez przedsiębiorstwa podlegające jego kontroli lub przez podwykonawców tych przedsiębiorstw.

3. Prawo własności obejmuje wszelkie prawa własności intelektualnej w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 772/2004 z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień o transferze technologii (*) oraz wszelkie prawa własności w rozumieniu art. 2 Konwencji o ustanowieniu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej z dnia 14 lipca 1967 r., w szczególności prawa do znaków towarowych.

4. Warunki przeniesienia aktywów materialnych i niematerialnych będących własnością Wspólnego Przedsiębiorstwa Galileo zgodnie z art. 6 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 876/2002, zostaną określone podczas czynności likwidacyjnych, zgodnie z art. 21 załącznika do tego rozporządzenia.

5. Umowa zawarta pomiędzy organem a Europejską Agencją Kosmiczną (ESA), zgodnie z art. 3 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 876/2002, może przewidywać warunki wykonywania przez ESA w imieniu organu prawa własności nadanego organowi przepisami ust. 1.

6. Umowa koncesyjna może przewidywać warunki wykonywania przez koncesjonariusza w imieniu organu nadzoru prawa własności nadanego organowi przepisami ust. 1.

(*) Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 11.”;

- 3) art. 3 ust. 3 otrzymuje oznaczenie art. 3 ust. 7;

- 4) w art. 5 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Przedstawiciel SG/WP oraz przedstawiciel ESA uczestniczą w posiedzeniach rady jako obserwatorzy.”;

5) art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Administracyjna ustanawia Komitet ds. Zabezpieczenia i Bezpieczeństwa Systemu. Składa się on z przedstawicieli państw członkowskich, po jednym z każdego państwa członkowskiego, oraz z przedstawiciela Komisji wybranych spośród uznanych specjalistów w zakresie bezpieczeństwa. Przedstawiciel SG/WP oraz przedstawiciel ESA uczestniczą w posiedzeniach komitetu jako obserwatorzy.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
S. HUOVINEN
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1943/2006**z dnia 12 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 876/2002 ustanawiające Wspólne Przedsiębiorstwo Galileo**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 171,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wspólne przedsiębiorstwo Galileo zostało utworzone rozporządzeniem (WE) nr 876/2002 ⁽³⁾ z dnia 21 maja 2002 r. w celu wdrożenia fazy rozwojowej i przygotowania kolejnych faz programu Galileo.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 876/2002 przewiduje, że wspólne przedsiębiorstwo Galileo zostaje ustanowione na okres czterech lat, odpowiadający czasowi trwania fazy rozwojowej; okres ten miał wstępnie obejmować lata 2002–2005 włącznie.

(3) Jednak w obecnej sytuacji programu Galileo faza rozwojowa nie zostanie zamknięta przed końcem 2008 r. Co więcej, przesunięcie w czasie istnienia wspólnego przedsiębiorstwa Galileo poza rok 2006 wydaje się niepożądane i kosztowne, ponieważ Europejski Organ Nadzoru GNSS ^(*) ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1321/2004 z dnia 12 lipca 2004 r. ⁽⁴⁾ będzie w stanie stopniowo przejść w 2006 roku zadania wspólnego przedsiębiorstwa Galileo, a następnie zrealizować wszystkie prowadzone przez nie obecnie działania.

(4) W celu umożliwienia Europejskiemu Organowi Nadzoru GNSS przejęcia działań wspólnego przedsiębiorstwa Galileo w optymalny sposób, pożądane byłoby współistnienie dwóch struktur przez kilka miesięcy oraz ścisłe włączenie Europejskiego Organu Nadzoru GNSS w działania wspólnego przedsiębiorstwa Galileo w tym okresie.

(5) Należy zatem przewidzieć zaprzestanie działalności wspólnego przedsiębiorstwa Galileo z dniem 31 grudnia 2006 r.

(6) Ponadto w celu sprostowania statutu wspólnego przedsiębiorstwa Galileo przyjętego rozporządzeniem (WE) nr 876/2002, który zawiera kilka błędnych lub dwuznacznych przepisów, statut ten powinien zostać zmieniony.

(7) Zastosowano stosowne procedury wprowadzania zmian zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 876/2002.

(8) Rozporządzenie (WE) nr 876/2002 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 876/2002 sformułowanie „na okres czterech lat” zastępuje się sformułowaniem „do dnia 31 grudnia 2006 r.”.

Artykuł 2

Statut wspólnego przedsiębiorstwa Galileo załączony do rozporządzenia (WE) nr 876/2002 otrzymuje brzmienie:

1) artykuł 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kapitał Wspólnego Przedsiębiorstwa składa się z wkładów wniesionych przez jego członków. Mogą być wniesione aktywa rzeczowe. Podlegają one ocenie pod względem ich wartości i ich przydatności do prowadzenia działalności przez Wspólne Przedsiębiorstwo.

(*) GNSS: Europejska strategia dla Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej.

(1) Opinia wydana dnia 24 października 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

(2) Opinia wydana dnia 12 października 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

(3) Dz.U. L 138 z 28.5.2002, str. 1.

(4) Dz.U. L 246 z 20.7.2004, str. 1.

Członkowie założyciele wpłacają swoje wkłady kapitałowe do wysokości kwot wskazanych w ich odpowiednich zobowiązaniach: 520 milionów EUR dla Wspólnoty Europejskiej i 50 milionów EUR dla Europejskiej Agencji Kosmicznej. Mogą oni, w razie potrzeby, wносить dodatkowe wkłady w celu finansowania fazy rozwojowej.

Z chwilą powiadomienia Rady przez Komisję o wyniku procedury przetargowej rada administracyjna niezwłocznie wzywa przedsiębiorstwa wymienione w ust. 3 lit. b) tiret drugie do dokonania wpłaty. Od przedsiębiorstw wymagana jest wpłata 5 milionów EUR w ciągu jednego roku. Kwota ta jest zmniejszona do 250 000 EUR dla przedsiębiorstw, dokonujących wpłaty indywidualnie lub zbiorowo, które można uważać za przedsiębiorstwa małe lub średnie w rozumieniu zalecenia Komisji z dnia 3 kwietnia 1996 r. dotyczącego definicji małych i średnich przedsiębiorstw (*).

Rada administracyjna decyduje o wysokości tych wkładów, które powinny być wniesione proporcjonalnie do wkładu kapitałowego wniesionego przez każdego członka. Każdy członek Wspólnego Przedsiębiorstwa, który nie wypełnia swoich zobowiązań dotyczących wniesienia aktywów rzeczowych lub nie uwalnia kwot wymaganych w wyznaczonym terminie zostaje, w pierwszej kolejności, wykluczony z głosowania w radzie administracyjnej, a po sześciu miesiącach jego członkostwo zostaje uchylone do czasu wypełnienia jego zobowiązań.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 2006 r.

Finansowe zobowiązania Wspólnego Przedsiębiorstwa nie mogą przekroczyć wielkości wkładów, którymi dysponuje.

(*) Dz.U. L 107 z 30.4.1996, str. 4.”;

2) w art. 8 ust. 1 lit. b) zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Każdy członek Wspólnego Przedsiębiorstwa dysponuje liczbą głosów proporcjonalną do wniesionego przez niego wkładu.”;

3) artykuł 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

Wspólne Przedsiębiorstwo ustanowione zostaje na okres, który rozpoczyna się dnia 28 maja 2002 r. i kończy dnia 31 grudnia 2006 r.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady

S. HUOVINEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1944/2006**z dnia 19 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 i 299 ust. 2,

Artykuł 1

uwzględniając wniosek Komisji,

W rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005 wprowadza się następujące zmiany:

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

1) artykuł 69 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

po konsultacji z Komitetem Regionów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 69 ust. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽³⁾ określa pułap całkowitych rocznych przydziałów wydatków strukturalnych Wspólnoty dla każdego państwa członkowskiego, a art. 70 ust. 3 i 4 tego rozporządzenia ustanawia stawki wkładu EFFROW.
- (2) W ramach finansowych na lata 2007–2013 uzgodnionych przez Radę Europejską w grudniu 2005 r. pułapy rocznych przydziałów w ramach wydatków strukturalnych Wspólnoty, które mają mieć zastosowanie do poszczególnych państw członkowskich, zostały ustalone na innym poziomie niż pułap ustalony w art. 69 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.
- (3) Zgodnie z ramami finansowymi na lata 2007–2013 Portugalii przydzielono kwotę 320 mln EUR, która może nie podlegać wymogowi współfinansowania krajowego przewidzianemu w art. 70 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1698/2005 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

„6. Komisja zapewnia, aby całkowite roczne przydziały z EFFROW pochodzące z EFOGR – Sekcja Orientacji dla jakiegokolwiek państwa członkowskiego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz z EFRR, EFS i FS zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności (*), w tym wkład EFRR zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określającym przepisy ogólne w sprawie Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (**) i rozporządzeniem Rady (WE) nr 1085/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiającym instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA) (***) oraz z Europejskiego Funduszu Rybackiego zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (****), nie przekraczały następujących limitów:

— dla państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (PSN) w latach 2001–2003 jest niższy niż 40 % średniej UE-25: 3,7893 % ich PKB,

— dla państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (PSN) w latach 2001–2003 jest równy lub wyższy niż 40 % i niższy niż 50 % średniej UE-25: 3,7135 % ich PKB,

— dla państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (PSN) w latach 2001–2003 jest równy lub wyższy niż 50 % i niższy niż 55 % średniej UE-25: 3,6188 % ich PKB,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 14 listopada 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 13 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Opinia wydana w wyniku nieobowiązkowych konsultacji.

⁽³⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1463/2006 (Dz.U. L 277 z 9.10.2006, str. 1).

- dla państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (PSN) w latach 2001–2003 jest równy lub wyższy niż 55 % i niższy niż 60 % średniej UE-25: 3,5240 % ich PKB,
- dla państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (PSN) w latach 2001–2003 jest równy lub wyższy niż 60 % i niższy niż 65 % średniej UE-25: 3,4293 % ich PKB,
- dla państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (PSN) w latach 2001–2003 jest równy lub wyższy niż 65 % i niższy niż 70 % średniej UE-25: 3,3346 % ich PKB,
- dla państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (PSN) w latach 2001–2003 jest równy lub wyższy niż 70 % i niższy niż 75 % średniej UE-25: 3,2398 % ich PKB,
- powyżej tego poziomu maksymalny poziom przesunięć jest zmniejszany o 0,09 punktu procentowego PKB za każde kolejne 5 punktów procentowych średniego DNB na mieszkańca (PSN) w latach 2001–2003 w porównaniu ze średnią UE-25.

Obliczenia PKB dokonywane przez Komisję są oparte na danych statystycznych opublikowanych w kwietniu 2005 r. Poszczególne krajowe stopy wzrostu PKB na lata 2007–2013 prognozowane przez Komisję w kwietniu 2005 r. są stosowane do każdego państwa członkowskiego oddzielnie.

Jeżeli w 2010 r. stwierdzi się, że skumulowany PKB któregoś państwa członkowskiego za lata 2007–2009

odbiega o więcej niż $\pm 5\%$ od skumulowanego PKB wyliczonego zgodnie z akapitem drugim, w tym również w konsekwencji zmian kursu wymiany, kwoty przydzielone na ten okres danemu państwu członkowskiemu zgodnie z akapitem pierwszym zostaną odpowiednio skorygowane. Łączny wynik netto tych korekt, dodatni czy ujemny, nie może przekroczyć 3 000 mln EUR. W każdym przypadku, jeżeli wynik netto jest dodatni, całkowite zasoby dodatkowe są ograniczane do poziomu niewykorzystanych zasobów w stosunku do maksymalnego poziomu dostępnych środków na zobowiązania w ramach funduszy strukturalnych i FS na lata 2007–2010. Ostateczne korekty zostaną rozłożone na równe części na lata 2011–2013. W celu odzwierciedlenia wartości polskiego złotego w okresie referencyjnym, kwota otrzymana w wyniku zastosowania wobec Polski stawki procentowej, o której mowa w akapicie pierwszym, zostanie pomnożona przez współczynnik 1,04 za okres do terminu przeglądu, o którym mowa w niniejszym akapicie.

(*) Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 25.

(**) Dz.U. L 310 z 9.11.2006, str. 1.

(***) Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 82.

(****) Dz.U. L 223 z 15.8.2006, str. 1.”;

2) w art. 70 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Ustępy 3 i 4 mogą, w niektórych przypadkach, nie być stosowane w Portugalii w odniesieniu do kwoty 320 mln EUR.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
J. KORKEAOJA
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE, EURATOM) NR 1945/2006

z dnia 11 grudnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 495/77 określające kategorie uprawnionych urzędników, warunki i stawki dodatków za regularne pozostawanie w gotowości do pracy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich oraz warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, określone w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w szczególności art. 56a akapit drugi regulaminu pracowniczego,

uwzględniając wniosek Komisji, przedstawiony po konsultacji z Komitetem ds. Regulaminu Pracowniczego,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 495/77 ⁽²⁾ powinno zostać zmienione w celu dostosowania go do zmieniającego się zapotrzebowania na regularne pozostawanie w gotowości do pracy w instytucjach europejskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWWiS, EWG, Euratom) nr 495/77 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Urzędnicy

— opłacani ze środków budżetowych na badania i inwestycje i zatrudnieni w instytucie Wspólnego Centrum Badawczego lub zatrudnieni do działań pośrednich, lub

— opłacani ze środków operacyjnych i zatrudnieni w celu zapewnienia działania lub nadzoru instalacji technicznych lub zatrudnieni w departamencie ds. zapewnienia ochrony i bezpieczeństwa, innej służbie zajmującej się wykonywaniem zadań z zakresu zapewnienia ochrony i bezpieczeństwa, departamencie służb technologii informatyczno-komunikacyjnych (ICT), departamencie zapewniającym wsparcie dla operacji w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB)/europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO) lub zapewniającym wsparcie w zakresie koordynacji w razie wystąpienia nagłego wypadku i kryzysu, lub w służbach, w których potwierdzone jest zapotrzebowanie na regularne pozostawanie w gotowości do pracy w związku z wykonywaniem zadań w ramach mechanizmu ustanowionego w celu świadczenia całonocnej pomocy dla państw członkowskich,

są uprawnieni do dodatku w przypadku, gdy zobowiązani są do regularnego pozostawania w gotowości do pracy zgodnie z art. 56a regulaminu pracowniczego.”;

2) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

W kwietniu każdego roku Komisja przedkłada Radzie sprawozdanie z liczby urzędników i innych pracowników każdej kategorii, którzy otrzymali dodatek, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, ze szczególnym odniesieniem do przypadków, w których dodatek przyznany został na podstawie przepisów art. 1 ust. 1 akapit drugi.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady

E. TUOMIOJA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 31/2005 (Dz.U. L 8 z 12.1.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 66 z 12.3.1977, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 859/2004 (Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 23).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1946/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 21 grudnia 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	96,6
	204	78,8
	999	87,7
0707 00 05	052	167,2
	204	61,5
	628	155,5
	999	128,1
0709 90 70	052	133,2
	204	56,3
	999	94,8
0805 10 20	052	71,2
	204	58,8
	220	53,3
	388	72,9
	999	64,1
0805 20 10	204	66,3
	999	66,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	65,1
	204	135,9
	624	72,2
	999	91,1
0805 50 10	052	56,4
	528	35,5
	999	46,0
0808 10 80	388	120,0
	400	88,9
	404	92,9
	512	57,4
	720	81,8
	999	88,2
0808 20 50	400	100,9
	720	51,1
	999	76,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1947/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

- (5) Celem negocjacji prowadzonych w ramach Układów Europejskich między Wspólnotą Europejską a Rumunią i Bułgarią jest w szczególności liberalizacja handlu produktami objętymi wspólną organizacją danego rynku. W przypadku obu krajów refundacje wywozowe powinny być zatem zniesione.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 22 grudnia 2006 r. ^(e)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	17,79 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	17,79 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	17,79 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	17,79 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1934
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	19,34
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	19,34
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	19,34
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1934

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Bułgarii, Rumunii, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

^(e) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1948/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r.

ustalającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾.

- (5) Celem negocjacji prowadzonych w ramach Układów Europejskich między Wspólnotą Europejską a Rumunią i Bułgarią jest w szczególności liberalizacja handlu produktami objętymi wspólną organizacją danego rynku. W przypadku obu krajów refundacje wywozowe powinny być zatem zniesione.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi określone w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym obowiązujące od dnia 22 grudnia 2006 r. ^(a)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	19,34
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	19,34
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1934
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	19,34
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1934
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1934
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1934 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	19,34
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,1934

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Bułgarii, Rumunii, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

^(a) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania, począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽¹⁾ Kwota podstawowa nie ma zastosowania do produktu określonego w pkt 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1949/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 958/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 958/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie stałego przetargu w celu ustalenia refundacji wywozowej na cukier biały w roku gospodarczym 2006/2007 ⁽²⁾ wymaga, by ogłaszano częściowe przetargi.

(2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 958/2006 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakończony

w dniu 21 grudnia 2006 r., właściwym będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 21 grudnia 2006 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 958/2006 wynosi 29,338 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 49.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1950/2006**z dnia 13 grudnia 2006 r.****ustanawiające, zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych, wykaz substancji niezbędnych do leczenia zwierząt z rodziny koniowatych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wszelkie produkty lecznicze mogą być wprowadzane na rynek danego państwa członkowskiego dopiero po uzyskaniu pozwolenia na dopuszczenie do obrotu wydanego przez właściwy organ tego państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE lub zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającym wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającym Europejską Agencję Leków ⁽²⁾.
- (2) Weterynaryjne produkty lecznicze dla zwierząt służących do produkcji żywności w tym z rodziny koniowatych mogą być dopuszczone wyłącznie na warunkach, które gwarantują, że produkowane środki spożywcze będą nieszkodliwe dla konsumentów w odniesieniu do pozostałości takich produktów leczniczych zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającym wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego ⁽³⁾.
- (3) Z przyczyn określonych w komunikacie Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczącym „Dostępności weterynaryjnych produktów leczniczych” ⁽⁴⁾ stopniowo zmniejsza się dostępny zakres dopuszczonych weterynaryjnych produktów leczniczych, w szczególności w przypadku zwierząt służących do produkcji żywności.
- (4) W związku z tym potrzebne są środki mające na celu trwałe poszerzenie terapii w celu zaspokojenia potrzeb zdrowotnych i w zakresie dobrostanu zwierząt służących do produkcji żywności, takich jak zwierzęta z rodziny

koniowatych, bez naruszenia wysokiego poziomu ochrony konsumentów.

- (5) W drodze odstępstwa przewidzianego w dyrektywie 2001/82/WE, zwierzętom z rodziny koniowatych przeznaczonym do uboju w celu spożycia przez ludzi można podawać substancje niezbędne do ich leczenia, dalej zwane „substancjami niezbędnymi” z zastrzeżeniem okresu wycofania trwającego przynajmniej sześć miesięcy.
- (6) Do celów wspomnianego odstępstwa należy zatem ustanowić listę niezbędnych substancji. Daną substancję powinno się włączyć do wykazu w wyjątkowych okolicznościach, w których nie zezwolono na zadowalające alternatywne leczenie ze względów terapeutycznych, a ten stan, w przypadku zaniechania leczenia, byłby źródłem niepotrzebnego cierpienia dla zwierzęcia.
- (7) Określone stany chorobowe lub cele zootechniczne mogą wymagać pewnego zestawienia dostępnych substancji, aby spełnić różne wymagania związane z wiekiem i eksploatacją zwierzęcia z rodziny koniowatych.
- (8) Ze względu na fakt, że na mocy dyrektywy 2001/82/WE substancje wymienione w załącznikach I, II lub III do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90, które nie są dozwolone w produktach przewidzianych dla zwierząt z rodziny koniowatych, mogą, w określonych okolicznościach, być stosowane w leczeniu zwierząt z rodziny koniowatych, substancje te nie powinny znajdować się na liście niezbędnych substancji. Ponadto nie powinno się zawierać w wykazie substancji wymienionych w załączniku IV do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90. W związku z powyższym dołączenie substancji do załączników I–IV do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 powinno uniemożliwić ich stosowanie jako substancji niezbędnych na potrzeby niniejszego rozporządzenia.
- (9) Konieczne jest zapewnienie odpowiedniej kontroli nad zwierzętami z rodziny koniowatych, które leczono niezbędnymi substancjami. Powinny zatem mieć zastosowanie mechanizmy kontroli ustanowione w decyzji Komisji z dnia 20 października 1993 r. ustanawiającej dokument identyfikacyjny (paszport) towarzyszący zarejestrowanym zwierzętom z rodziny koniowatych ⁽⁵⁾ i w decyzji 2000/68/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. zmieniającej decyzję Komisji 93/623/EWG oraz ustanawiającej identyfikację hodowlanych i rzeźnych zwierząt z rodziny koniowatych ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/28/WE (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 58).

⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1451/2006 (Dz.U. L 271 z 30.9.2006, str. 37).

⁽⁴⁾ COM(2000) 806 wersja ostateczna z 5.12.2000.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 298 z 3.12.1993, str. 45.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 23 z 28.1.2000, str. 72.

- (10) Konieczne jest zapewnienie, że każda zmiana wykazu substancji niezbędnych podlega zharmonizowanej ocenie przeprowadzonej przez Europejską Agencję Leków ustanowionej rozporządzeniem (WE) nr 726/2004. Ponadto państwa członkowskie i zawodowe stowarzyszenia weterynaryjne, które zwróciły się o zmianę tego wykazu, powinny należycie uzasadnić taki wniosek i zapewnić odpowiednie dane naukowe.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do niniejszego rozporządzenia ustanawia się wykaz substancji niezbędnych do leczenia zwierząt należących do rodziny koniowatych, dalej zwanych „substancjami niezbędnymi”, mający zastosowanie w drodze odstępstwa od art. 11 dyrektywy 2001/82/WE.

Artykuł 2

Substancje niezbędne mogą być stosowane w szczególnych stanach chorobowych, przy szczególnych potrzebach w zakresie leczenia lub do celów zootechnicznych określonych w załączniku, w sytuacji gdy żaden produkt leczniczy dozwolony w przypadku zwierząt z rodziny koniowatych lub o którym mowa w art. 11 dyrektywy 2001/82/WE nie dawałby równie zadowalających wyników pod względem udanego leczenia zwierzęcia, przy jednoczesnym uniknięciu zbędnego cierpienia zwierzęcia lub zapewnieniu bezpieczeństwa osób leczących dane zwierzę.

Do celów pierwszego akapitu rozważone zostaną alternatywy wymienione w załączniku.

Artykuł 3

1. Substancje niezbędne mogą być stosowane wyłącznie zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy 2001/82/WE.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 grudnia 2006 r.

2. Należy prowadzić ewidencję szczegółowych informacji dotyczących leczenia substancjami niezbędnymi zgodnie z instrukcjami określonymi w sekcji IX dokumentu identyfikacyjnego dla zwierząt z rodziny koniowatych ustanowionego w decyzjach 93/623/WE i 2000/68/WE.

Artykuł 4

Wszelkie substancje wpisane do jednego z wykazów w załącznikach I–IV do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 lub których stosowanie w przypadku zwierząt należących do koniowatych jest zakazane w prawodawstwie wspólnotowym nie będą już stosowane jako niezbędne substancje do celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

1. Europejska Agencja Leków na wniosek Komisji zapewnia przeprowadzanie przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych oceny naukowej każdego projektu zmiany wykazu zawartego w załączniku.

W ciągu 210 dni od otrzymania takiego wniosku Europejska Agencja Leków przekazuje Komisji opinię na temat zasadności naukowej omawianej zmiany.

W odpowiednim przypadku należy również zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności.

2. W przypadku zwrócenia się państwa członkowskiego lub zawodowych stowarzyszeń weterynaryjnych do Komisji o zmianę wykazu zawartego w załączniku powinny one należycie uzasadnić wniosek i dołączyć do niego wszelkie odpowiednie dane naukowe.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz substancji niezbędnych w leczeniu zwierząt z rodziny koniowatych

Okres wycofywania w przypadku każdej substancji widniejącej na poniższej liście wynosi 6 miesięcy.

Wskazanie	Substancje czynne	Uzasadnienie i wytłumaczenie zastosowania
Substancje znieczulające, przeciwbólowe i stosowane w połączeniu ze znieczuleniem		
— Sedacja i premedykacja (oraz antagonizm)	Acepromazyna	Zastosowanie: premedykacja przed znieczuleniem ogólnym, łagodna sedacja. Środki alternatywne: detomidyna, romifidyna, ksylazyna, diazepam, midazolam. Omówienie szczególnych zalet: wielokrotnie wykazano, że acepromazyna obniża ryzyko śmierci w znieczuleniu ogólnym. Działanie (na układ limbiczny) i wyjątkowa jakość sedacji nie może być osiągnięta przez substancje uspokajające, alfa-2-antagonistów (detomidyna, romifidyna i ksylazyna) lub benzodiazepiny (diazepam, midazolam).
	Atimapezol	Zastosowanie: antagonistą adrenoreceptora alfa2 stosowany do odwrócenia działania antagonistów alfa2. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: wyłącznie leczenie w przypadku jednostek nadwrażliwych i przedawkowania. Medycyna ratunkowa. Stosowany szczególnie w przypadkach depresji oddechowej.
	Diazepam	Zastosowanie: premedykacja i indukcja znieczulenia. Delikatne (benzodiazepina) uspokojenie z minimalnymi sercowo-naczyniowymi i oddechowymi efektami ubocznymi. Środek przeciwdrgawkowy, niezbędny przy leczeniu napadów padaczkowych. Środki alternatywne: acepromazyna, detomidyna, romifidyna, ksylazyna, midazolam, fenytoina. Omówienie szczególnych zalet: w nowoczesnych standardach leczniczych niezbędny element protokołów indukcji znieczulenia z bardzo znaczącym doświadczeniem w zakresie zwierząt koniowatych. Stosowany z ketaminą przy indukcji znieczulenia, wytwarza niezbędne zrelaksowanie, które umożliwia płynną indukcję i intubację. Działanie (działa przy receptorze GABA) i wyjątkowe uspokojenie bez depresji sercowo-oddechowej nie może być osiągnięte przez substancje uspokajające alfa-2-antagonistów (detomidyna, romifidyna i ksylazyna) lub acepromazynę.
	Midazolam	Zastosowanie: premedykacja i indukcja znieczulenia. Delikatne (benzodiazepina) uspokojenie z minimalnymi sercowo-naczyniowymi i oddechowymi efektami ubocznymi. Środek przeciwdrgawkowy, stosowany w leczeniu napadów padaczkowych, w szczególności w przypadku dorosłych koni zakażonych tężcem. Środki alternatywne: acepromazyna, detomidyna, romifidyna, ksylazyna, diazepam, prymidom, fenytoina. Omówienie szczególnych zalet: podobne działanie jak w przypadku diazepamu, lecz midazolam jest rozpuszczalny w wodzie, dzięki czemu jest odpowiedni w przypadku wstrzyknięcia dożylnego i niezbędny w przypadku kroplówki w połączeniu ze znieczuleniem. Krótsze działanie niż w przypadku diazepamu. Bardziej odpowiedni dla źrebiąt niż diazepam. Środek przeciwdrgawkowy, stosowany przy leczeniu napadów padaczkowych w szczególności w przypadku dorosłych koni zakażonych tężcem – lepsze niż diazepam w przypadku stosowania przez kilka dni w związku z rozpuszczalnością w wodzie. Stosowany z ketaminą przy indukcji znieczulenia, wytwarza niezbędne zrelaksowanie, które umożliwia płynną indukcję i intubację. Działanie (działa przy receptorze GABA) i wyjątkowe uspokojenie bez depresji sercowo-oddechowej nie może być osiągnięte przez substancje uspokajające antagonistów alfa2 (detomidyna, romifidyna i ksylazyna) lub acepromazynę.
	Nalokson	Zastosowanie: antidotum na opioidy, medycyna ratunkowa. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: brak środków alternatywnych.

Wskazanie	Substancje czynne	Uzasadnienie i wytłumaczenie zastosowania
	Propofol	Zastosowanie: dożylnie wstrzykiwany środek znieczulający. Indukcja znieczulenia w przypadku żrebiąt. Środki alternatywne: wziewne substancje znieczulające, takie jak sewofluran i izofluran. Omówienie szczególnych zalet: szybko wydalana, wstrzykiwana substancja znieczulająca. W ostatnich badaniach wykazano znaczną poprawę stabilności sercowo-naczyniowej i jakości wybudzania ze znieczulenia wziewnego.
	Sarmazenil	Zastosowanie: antagonistą benzodiazepiny. Środki alternatywne: flumazenil. Omówienie szczególnych zalet: płynne odwrócenie sedacji benzodiazepiną wymagane po kroplówce podczas całego podawania znieczulenia dożylnie. Największe doświadczenie kliniczne w zakresie sarmazenilu w porównaniu z innymi potencjalnymi kandydatami do statusu substancji niezbędnych.
	Tyletamina	Zastosowanie: dysocjacyjne znieczulenie podobne jak w przypadku ketaminy, wykorzystywane w szczególności w przypadku znieczulenia ogólnego w terenie. Stosowana w połączeniu z zolazepamem. Środki alternatywne: ketamina. Omówienie szczególnych zalet: stosowanie w połączeniu z zolazepamem jest niezbędne w przypadkach, w których nie ma dostępu do znieczulenia wziewnego, na przykład w znieczuleniu ogólnym w terenie. Łączenie jest również niezbędne w przypadkach, kiedy połączenie z ketaminą jest zbyt krótkie. Typowe zastosowania to kastracja, laryngotomia, odseparowanie okostnej, wycinanie cyst lub guzków, leczenie złamań twarzoczaszki, nakładanie gipsu oraz leczenie przepukliny pępkowej.
	Zolazepam	Zastosowanie: dysocjacyjne znieczulenie podobne jak w przypadku ketaminy, wykorzystywane w szczególności w przypadku znieczulenia ogólnego w terenie. Stosowany w połączeniu z tyletaminą. Środki alternatywne: ketamina. Omówienie szczególnych zalet: środek uspokajający benzodiazepina, który działa dłużej niż diazepam lub midazolam. Stosowanie w połączeniu z tyletaminą jest niezbędne w przypadkach, w których nie ma dostępu do znieczulenia wziewnego, na przykład w znieczuleniu ogólnym w terenie. Łączenie jest niezbędne w przypadkach, kiedy połączenie z ketaminą jest zbyt krótkie. Typowe zastosowania to kastracja, laryngotomia, odseparowanie okostnej, wycinanie cyst lub guzków, leczenie złamań twarzoczaszki, nakładanie gipsu oraz leczenie przepukliny pępkowej.
— Niedociśnienie lub stymulacja oddechowa w trakcie znieczulenia	Dobutamina	Zastosowanie: leczenie niedociśnienia w trakcie znieczulenia. Środki alternatywne: dopamina. Omówienie szczególnych zalet: terapia pozytywną inotropią, zapewne częściej stosowana niż dopamina, lecz zależy to od upodobań. U koni zazwyczaj występuje niedociśnienie w trakcie znieczulenia, i stwierdzono, że utrzymanie ciśnienia krwi w normie redukuje występowanie poważnej rabdomiolizy pooperacyjnej. Dobutamina jest nieoceniona w trakcie znieczulenia wziewnego.
	Dopamina	Zastosowanie: leczenie niedociśnienia w trakcie znieczulenia. Środki alternatywne: dobutamina. Omówienie szczególnych zalet: dopamina jest konieczna w przypadku koni, które nie reagują na dobutaminę. W przypadku żrebiąt dopamina jest stosowana częściej niż dobutamina. Dodatkowo wymagana w przypadku śródoperacyjnego zwolnienia pracy serca z zaburzeniem rytmu serca, które są odporne na atropinę.

Wskazanie	Substancje czynne	Uzasadnienie i wytłumaczenie zastosowania
	Efedryna	Zastosowanie: leczenie niedociśnienia w trakcie znieczulenia. Środki alternatywne: dopamina, dobutamina. Omówienie szczególnych zalet: wymagana w przypadkach, w których dopamina i dobutamina są nieskuteczne. Wyjątkowy czynnik sympatomimetyczny, który jest w swojej strukturze podobny do adrenaliny. Niemożliwe jest zastosowanie działania katecholamin na określone receptory w organizmie w przypadku pacjentów z rodziny koniowatych bez zastosowania pewnej liczby katecholamin, z których każda działa na innym profilu receptora. Zatem efedryna, która powoduje uwolnienie noradrenaliny na zakończeniach nerwowych, zwiększając w ten sposób kurczliwość serca i zmniejszając niedociśnienie, jest stosowana w sytuacji, gdy nie są skuteczne dobutamina i dopamina. Efedryna działa przez określoną liczbę sekund lub minut i jest skuteczna po pojedynczym wstrzyknięciu dożylnym, podczas gdy dobutamina i dopamina działają jedynie przez kilka sekund lub minut i muszą być podawane w kroplówce.
	Glikopirrolat	Zastosowanie: zapobieganie bradykardii. Substancja o działaniu antycholinergicznym. Substancje o działaniu antycholinergicznym mają zasadnicze znaczenie w zapobieganiu skutkom parasympatycznym, takim jak bradykardia, i stanowią rutynowe elementy chirurgii oka i dróg oddechowych. Środki alternatywne: atropina. Omówienie szczególnych zalet: glikopirrolat ma ograniczony skutek ośrodkowy i jest bardziej odpowiedni w przypadku przytomnego konia (przed i po znieczuleniu) niż atropina.
	Noradrenalina (norepinefryna)	Zastosowanie: niewydolność sercowo-naczyniowa. Kroplówka przy leczeniu niewydolności sercowo-naczyniowej u źrebiąt. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: profil receptorów katecholaminowych zwierzęcia dokładnie odpowiada lekom działającym w różnych punktach. Zatem szereg katecholamin działających w mniejszym lub większym stopniu na różne rodzaje receptorów adrenergicznych jest wykorzystywanych do osiągnięcia określonego skutku. Noradrenalina działa przede wszystkim na receptory alfa1 w celu zwężenia tętniczek, zwiększając ciśnienie krwi i utrzymując główne krążenie. W przypadku źrebiąt noradrenalina jest ogólnie jedyną katecholaminą skuteczną w leczeniu niedociśnienia.
— Analgezja	Buprenorfina	Zastosowanie: analgezja wraz ze środkami uspokajającymi dla poskromienia zwierząt. Środki alternatywne: butorfanol, fentanyl, morfina i petydyna. Omówienie szczególnych zalet: częściowy mi-agonista receptorów opioidowych. Działanie mi-receptora osiąga lepszą analgezję niż w przypadku opioidów agonistów-kappa, takich jak butorfanol. Długo działający analgetyk. Z powodu cech związanych z częściowym agonizmem ma ograniczone właściwości uzależniające i powodujące depresję oddechową. Długo i krótko działające opioidy mają różne wskazania, z czym związane jest zapotrzebowanie na więcej niż jedną substancję alternatywną jako wybór.
	Fentanyl	Zastosowanie: analgezja. Środki alternatywne: butorfanol, buprenorfina, morfina i petydyna. Omówienie szczególnych zalet: opioidowy mi-agonista, działanie receptora-mi osiąga lepszą analgezję niż w przypadku opioidów agonistów-kappa, takich jak butorfanol. Bardzo krótkie działanie w związku z szybkim metabolizowaniem i wydalaniem. Fentanyl jest jedynym opioidem stosowanym u koni, który jest odpowiedni w przypadku podawania przez kroplówkę oraz przekórznego podawania leków z użyciem plastrów. Wysoce skuteczny w przypadku leczenia przeciwbólowego.
	Morfina	Zastosowanie: analgezja. Środki alternatywne: butorfanol, buprenorfina, petydyna i fentanyl. Omówienie szczególnych zalet: pełny agonista-mi, analgetyk opioidowy. Działanie receptora-mi prowadzi do najlepszej analgezji. Stosowana ze środkami uspokajającymi dla poskromienia zwierząt, stosowana w znieczuleniu zewnątrzoponowym. Analgetyk o średniodługim działaniu. Morfina jest agonistą-mi o najlepszej rozpuszczalności na potrzeby podawania zewnątrzoponowego. Zapewnia długotrwałą analgezję z niewieloma skutkami systemowymi w związku z tą drogą podawania. Technika jest szeroko stosowana w nowoczesnej medycynie weterynaryjnej w przypadku bólu okołoope-racyjnego i chronicznego.

Wskazanie	Substancje czynne	Uzasadnienie i wytłumaczenie zastosowania
	Petydyna	Zastosowanie: analgezja. Środki alternatywne: butorfanol, buprenorfina, morfina i fentanyl. Omówienie szczególnych zalet: analgetyk opioidowy agonisty-mi 10 razy słabszy od morfiny. Opioid o krótkim działaniu, który jest skuteczny w leczeniu kolki skurczowej u koni. Jedyny opioid o właściwościach spazmolitycznych. Większa sedacja i mniejsza ekscytacja niż w przypadku innych opioidów u koni.
— Środki rozluźniające mięśnie i substancje podobne	Atrakurium	Zastosowanie: rozluźnienie mięśnie w czasie znieczulenia. Środki alternatywne: gwajafenezyna. Omówienie szczególnych zalet: niedepolaryzujący nerwowo-mięśnowy środek blokujący. Nerwowo-mięśniowe środki blokujące są stosowane w szczególności w przypadku chirurgii oka i chirurgii narządów jamy otrzewnowej. Do odwrócenia skutków wymagane jest edrofonium. Atrakurium i edrofonium mają najbardziej wyczerpujące dane kliniczne na poparcie ich działania.
	Edrofonium	Zastosowanie: odwrócenie rozluźnienia mięśni spowodowanego atrakurium. Środki alternatywne: inne inhibitory cholinesterazy. Omówienie szczególnych zalet: inhibitor cholinesterazy, niezbędny do odwrócenia blokady nerwowo-mięśniowej. Edrofonium ma najmniej efektów ubocznych ze wszystkich inhibitorów cholinesterazy u koni.
	Gwajafenezyna	Zastosowanie: rozluźnienie mięśni w czasie znieczulenia. Środki alternatywne: atrakurium. Omówienie szczególnych zalet: niezbędna alternatywa trybu leczenia alfa2/ketaminami u koni, w przypadku kiedy istnieje przeciwwskazanie stosowania czynników alfa2 i ketaminy, np. kiedy konie nie reagują na te czynniki lub u koni, u których wykazano niepożądane skutki w trakcie wcześniejszego podawania. Nieoceniona w połączeniu z ketaminą i czynnikami alfa2, osiągając wyjątkowo bezpieczne znieczulenie ogólne w terenie, w stosunku do którego nie opracowano żadnych skutecznych alternatywnych technik dożylnych.
— Znieczulenie wziewne	Sewofluran	Zastosowanie: znieczulenie wziewne dla koni ze złamaniami kończyn i innymi urazami ortopedycznymi oraz indukcja znieczulenia przez maskę w przypadku żrebiąt. Środki alternatywne: izofluran, halotan, efluran. Omówienie szczególnych zalet: sewofluran jest wziewnym środkiem znieczulającym w niewielkim stopniu metabolizowanym i szybko wydalany. Chociaż w UE istnieje MRL (maksymalny limit pozostałości) dla izofluranu, izofluran nie jest odpowiedni we wszystkich przypadkach anestezjologii u koni, w związku z jego właściwościami dochodzenia do siebie po jego zastosowaniu, które mogą doprowadzić konie do złamania nogi. Sewofluran ma zasadnicze znaczenie w niektórych przypadkach chirurgii koni, w których gładkie dochodzenie do siebie jest koniecznością, ponieważ wykazano, że osiąga on bardziej płynne i kontrolowane dochodzenie do siebie u koni. Zatem jest on częściej stosowany w porównaniu z izofluranem w przypadku koni ze złamaniami kończyn i innymi urazami ortopedycznymi. Ponadto sewofluran ma zasadnicze znaczenie przy stosowaniu indukcji znieczulenia przez maskę w przypadku żrebiąt, ponieważ nie jest środkiem drażniącym, w przeciwieństwie do izofluranu, który jest środkiem drażniącym, wywołując kaszel i wstrzymanie oddechu.
— Leki znieczulenia miejscowego	Bupiwakaina	Zastosowanie: znieczulenie miejscowe. Środki alternatywne: lidokaina. Omówienie szczególnych zalet: miejscowy lek znieczulający o przedłużonym działaniu. Długie działanie jest konieczne w przypadku znieczulenia okołoooperacyjnego oraz leczenia przewlekłych silnych bólów np. zapalenia tworzywa kopytowego. Bupiwakaina jest środkiem znieczulenia miejscowego o działaniu dłuższym niż powszechnie stosowana lidokaina. Sama lidokaina zapewnia znieczulenie miejscowe przez około jedną godzinę. Podanie dodatkowo adrenaliny może przedłużyć działanie do dwóch godzin, ale grozi ona miejscowym odcięciem dopływu krwi, w związku z czym nie może być stosowana we wszystkich przypadkach. Bupiwakaina zapewnia 4–6 godzin znieczulenia miejscowego, w związku z czym znacznie lepiej nadaje się do znieczuleń pooperacyjnych oraz do leczenia zapalenia tworzywa kopytowego, ponieważ jeden zastrzyk zapewnia wystarczające działanie; środek ten ma więc przewagę nad codziennymi zastrzykami lidokainy ze względu na dobrostan zwierząt. Leki znieczulenia miejscowego o krótszym działaniu nie są więc właściwe do leczenia powyższych stanów chorobowych, ponieważ wymagają powtarzania zastrzyków, co zwiększa zagrożenie szkodliwym działaniem ubocznym i jest sporne ze względu na dobrostan zwierząt.

Wskazanie	Substancje czynne	Uzasadnienie i wytłumaczenie zastosowania
	Oksybuprokaina	Zastosowanie: znieczulenie miejscowe do stosowania na oczy. Środki alternatywne: inne środki znieczulenia miejscowego stosowane na oczy, np. ametokaina, proksymetakaina. Omówienie szczególnych zalet: największe doświadczenie kliniczne w zakresie oksybuprokainy w porównaniu z innymi potencjalnymi kandydatami do statusu substancji niezbędnych.
	Prylokaina	Zastosowanie: znieczulenie miejscowe przed cewnikowaniem żył. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: stosowana w szczególnych preparatach (mieszaniny eutektyczne środków znieczulenia miejscowego) do zastosowań miejscowych zewnętrznych, wchłanianych przez skórę w ciągu 40 min. Ułatwia cewnikowanie żył, zwłaszcza u żrebiąt.

Leki sercowo-naczyniowe

	Digoksyna	Zastosowanie: leczenie niewydolności serca. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: digoksyna jest ponadto jedynym środkiem zapobiegającym efektom ubocznym leczenia chinidyną.
	Siarczan chinidyny i glukonian chinidyny	Zastosowanie: leczenie arytmii serca. Środki alternatywne: prokainamid, propanolol. Omówienie szczególnych zalet: środek leczenia dysrytmii. Jest stosowany rzadko, ale jest ważnym lekiem; konieczne są różne metody stosowania zależnie od rodzaju arytmii. Najlepszy w leczeniu migotania przedsionków.
	Prokainamid	Zastosowanie: leczenie arytmii serca. Środki alternatywne: siarczan chinidyny i glukonian chinidyny, propanolol. Omówienie szczególnych zalet: środek leczenia dysrytmii. Jest stosowany rzadko, ale jest ważnym lekiem; konieczne są różne metody stosowania zależnie od rodzaju arytmii.
	Propanolol	Zastosowanie: leczenie arytmii serca. Środki alternatywne: siarczan chinidyny i glukonian chinidyny, prokainamid. Omówienie szczególnych zalet: środek przeciwnadciśnieniowy, stosowany w przypadku arytmii, ponieważ może również przeciwdziałać arytmii. Jest stosowany rzadko, ale jest ważnym lekiem. W związku z różnicami w patofizjologii arytmii konieczne jest dysponowanie lekami o różnym działaniu do skutecznego leczenia konkretnych stanów chorobowych. Stosowanie tych leków zazwyczaj ogranicza się do jednej kuracji mającej na celu przywrócenie normalnego rytmu; jej powtórzenie jest konieczne tylko w nielicznych przypadkach.

Drgawki

	Fenytoina	Zastosowanie: terapia przeciwdrgawkowa u żrebiąt. Leczenie rabdomiolizy. Leczenie chodu koguciego. Środki alternatywne: diazepam, prymidon, sól sodowa dantrolenu (w przypadku rabdomiolizy). Omówienie szczególnych zalet: niezbędny środek przeciwdrgawkowy u żrebiąt. Fenytoina jest zazwyczaj dodatkowo stosowana w leczeniu napadów, jeżeli primidon/fenobarbital nie są w danych przypadkach skuteczne. Fenytoina jest środkiem blokującym kanał wapniowy, przydatnym w leczeniu nawrotowych przypadków rabdomiolizy.
--	-----------	---

Wskazanie	Substancje czynne	Uzasadnienie i wytłumaczenie zastosowania
	Primidon	Zastosowanie: terapia przeciwdrgawkowa u źrebiąt. Środki alternatywne: diazepam, fenytoina. Omówienie szczególnych zalet: primidon jest zalecany jako środek stosowany po terapii diazepamem lub jako środek alternatywny.

Środki żołądkowo-jelitowe

	Betanechol	Zastosowanie: leczenie niedrożności jelit, leczenie zwężenia dwunastnicy u źrebiąt, leczenie zatkania jelita cienkiego u osobników dorosłych. Środki alternatywne: neostygmina, metoklopramid, cysapryd, erytromycyna i inne substancje prokinetyczne. Omówienie szczególnych zalet: betanechol jest agonistycznym środkiem cholinergicznym muskarynowym, który pobudza receptory acetylocholinowe mięśni gładkich żołądka i jelit, doprowadzając do ich skurczu. Wykazano, że zwiększa on częstotliwość opróżniania żołądka i jelita ślepego. Wykazano, że zarówno betanechol, jak i metoklopramid mają pozytywne działanie w leczeniu pooperacyjnym niedrożności jelit.
	Sulfobursztynian sodowy dioktylu	Zastosowanie: leczenie zaparć. Środki alternatywne: olej mineralny (parafinowy). Omówienie szczególnych zalet: umożliwia lepsze zmiękczenie treści jelitowej w porównaniu z olejem mineralnym (parafinowym), ponieważ wspomaga przenikanie wody do twardej masy kałowej.
	Metoklopramid	Zastosowanie: leczenie pooperacyjne niedrożności jelit. Środki alternatywne: betanechol, neostygmina, cysapryd, erytromycyna i inne substancje prokinetyczne. Omówienie szczególnych zalet: metoklopramid jest podstawionym benzamidem o kilku mechanizmach działania: 1) jest środkiem antagonistycznym receptorów dopaminowych; 2) zwiększa wydzielanie acetylocholin z wewnętrznych neuronów cholinergicznym; oraz 3) ma adrenergiczne działanie blokujące. Jest środkiem skutecznym w przywracaniu równowagi żołądkowo-jelitowej po operacji oraz zmniejsza objętość, częstotliwość i czas trwania refluku żołądkowego. Metoklopramid jest lekiem prokinetycznym, który działa silniej w przedniej części układu pokarmowego. Wykazano, że zarówno betanechol, jak i metoklopramid mają pozytywne działanie w leczeniu pooperacyjnym niedrożności jelit.
	Bromek propanteliny	Zastosowanie: środek antyperystaltyczny Środki alternatywne: atropina, lidokaina podawana w rozcieńczeniu w formie wlewów doodbytniczych. Omówienie szczególnych zalet: bromek propanteliny jest syntetyczną czwartorzędową solą amoniową o działaniu antycholinergicznym, która hamuje ruchliwość i skurcze jelit oraz ogranicza wydzielanie kwasu żołądkowego. Hamuje ona również działanie acetylocholin na zakończeniach nerwów pozazwojowych układu nerwowego przywspółczulnego. Skutki działania są podobne do działania atropiny, jednak są bardziej trwałe (6 godzin). Bromek propanteliny jest ważnym środkiem zmniejszenia perystaltyki w celu uniknięcia uszkodzenia śluzówki odbytnicy w trakcie jej badania lub w celu zbadań i leczenia ewentualnych skaleczeń odbytnicy, w przypadku gdy wlewy lidokainy nie są skuteczne.

Rabdomioliza

	Sól sodowa dantrolenu	Zastosowanie: leczenie rabdomiolizy. Leczenie hipertermii złośliwej w trakcie znieczulenia. Środki alternatywne: fenytoina. Omówienie szczególnych zalet: dantrolen ma działanie rozluźniające mięśnie przez bezpośrednie działanie na mięśnie, ponieważ hamuje on uwalnianie wapnia z siateczki sarkoplazmatycznej, prowadząc w ten sposób do rozdzielenia współzależności między pobudzeniem a skurczem. Wykazano, że zarówno fenytoina, jak i sól sodowa dantrolenu są przydatne w leczeniu nawrotowych przypadków rabdomiolizy.
--	-----------------------	---

Wskazanie	Substancje czynne	Uzasadnienie i wytłumaczenie zastosowania
Środki antybakteryjne		
— Zakażenie <i>Klebsiella</i> ssp.	Tykarcylina	Zastosowanie: leczenie zakażeń <i>Klebsiella</i> ssp. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: antybiotyki o szczególnym zastosowaniu w leczeniu zakażeń <i>Klebsiella</i> ssp.
— Zakażenia <i>Rhodococcus equi</i>	Azytromycyna	Zastosowanie: leczenie zakażeń <i>Rhodococcus equi</i> . Środki alternatywne: erytromycyna. Omówienie szczególnych zalet: standardowe leczenie w połączeniu z ryfampicyną, lepiej tolerowana u źrebiąt niż erytromycyna.
	Ryfampicyna	Zastosowanie: leczenie zakażeń <i>Rhodococcus equi</i> . Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: leczenie <i>Rhodococcus equi</i> w połączeniu z erytromycyną lub azytromycyną. Stosowanie leku jest szczególnie zalecane.
— Septyczne zapalenie stawów	Amikacyna	Zastosowanie: leczenie septycznego zapalenia stawów. Środki alternatywne: gentamycyna lub inne aminoglikozydy. Omówienie szczególnych zalet: lepiej tolerowana u źrebiąt niż gentamycyna lub inne aminoglikozydy.

Leki układu oddechowego

	Ambroksol	Zastosowanie: pobudzenie surfaktantu u przedwcześnie urodzonych źrebiąt. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: brak środków alternatywnych.
	Bromek ipratropium	Zastosowanie: rozszerzenie oskrzeli. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: działanie antycholinergiczne. Jest środkiem koniecznym jako środek alternatywny w terapii, ponieważ w niektórych przypadkach jest bardziej skuteczny niż beta-agoniści.
	Oksymetazolina	Zastosowanie: leczenie obrzęku błony śluzowej nosa. Środki alternatywne: fenylefryna. Omówienie szczególnych zalet: środek agonistyczny alfa-adrenoreceptorów o silnym działaniu zwężającym naczynia jest stosowany częściej niż fenylefryna ze względu na dłuższe działanie.

Środki przeciwpiętosiakowe

	Izometamidium	Zastosowanie: leczenie pierwotniakowego zapalenia mózgu i rdzenia u koni. Środki alternatywne: pirymetamina. Omówienie szczególnych zalet: choroba często oporna na leczenie pirymetaminą, konieczny jest zatem środek alternatywny.
--	---------------	--

Wskazanie	Substancje czynne	Uzasadnienie i wytłumaczenie zastosowania
	Pirymetamina	Zastosowanie: leczenie pierwotniakowego zapalenia mózgu i rdzenia u koni. Środki alternatywne: izometamidium. Omówienie szczególnych zalet: co najmniej 75 % skutecznych przypadków leczenia przy stosowaniu w połączeniu z sulfadiazyną-sulfonamidem.

Leki oftalmologiczne

— Owrzodzenie oczu	Acyklowir	Zastosowanie: leczenie owrzodzenia oczu (lek przeciwwirusowy). Stosowanie miejscowe. Środki alternatywne: idoksurydyna. Omówienie szczególnych zalet: wykazano, że zarówno acyklowir, jak i idoksurydyna są równie skuteczne w leczeniu wrzodzącego zapalenia rogówki.
	Idoksurydyna	Zastosowanie: leczenie owrzodzenia oczu (lek przeciwwirusowy). Stosowanie miejscowe. Środki alternatywne: acyklowir. Omówienie szczególnych zalet: wykazano, że zarówno acyklowir, jak i idoksurydyna są równie skuteczne w leczeniu wrzodzącego zapalenia rogówki.
— Jaskra	Fenylefryna	Zastosowanie: leczenie jaskry, łzawienia, obrzęku błony śluzowej nosa, uwięźnięcia śledziony. Środki alternatywne: tropikamid (w przypadku jaskry), innych nie określono. Omówienie szczególnych zalet: wykazano, że zarówno fenylefryna, jak i tropikamid są równie skuteczne w leczeniu jaskry.
	Tropikamid	Zastosowanie: leczenie jaskry. Stosowanie miejscowe. Środki alternatywne: fenylefryna. Omówienie szczególnych zalet: wykazano, że zarówno fenylefryna, jak i tropikamid są równie skuteczne w leczeniu jaskry.
	Dorzolamid	Zastosowanie: leczenie jaskry. Stosowanie miejscowe. Środki alternatywne: latanoprost, maleinian tymololu. Omówienie szczególnych zalet: szczególne działanie jako inhibitor anhidrazy węglowej. Ważny lek w terapii.
	Latanoprost	Zastosowanie: leczenie jaskry. Stosowanie miejscowe. Środki alternatywne: dorzolamid, maleinian tymololu. Omówienie szczególnych zalet: szczególne działanie jako analog prostaglandyny F2α. Ważny lek w terapii.
	Maleinian tymololu	Zastosowanie: leczenie jaskry. Stosowanie miejscowe. Środki alternatywne: dorzolamid, latanoprost. Omówienie szczególnych zalet: szczególne działanie jako nioselektywny środek blokujący receptory beta-adrenergiczne, wywołuje zwężenie naczyń, co z kolei prowadzi do redukcji objętości cieczy wodnistej. Ważny lek w terapii.

Wskazanie	Substancje czynne	Uzasadnienie i wytłumaczenie zastosowania
	Cyklosporyna A	Zastosowanie: środek immunosupresyjny stosowany w leczeniu autoimmunologicznych chorób oczu. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: brak środków alternatywnych.
	Ketorolak	Zastosowanie: leczenie bólu i zapalenia oczu, lek niesteroidalny, przeciwzapalny, krople do oczu, stosowanie miejscowe. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: największe doświadczenie kliniczne w zakresie ketorolaku w porównaniu z innymi potencjalnymi kandydatami do statusu substancji niezbędnych.
	Ofloksacyna	Zastosowanie: leczenie zakażeń oczu odpornych na powszechnie stosowane antybiotyki oftalmologiczne. Środki alternatywne: cyprofloksacyna, cefamandol, inne powszechnie stosowane antybiotyki oftalmologiczne. Omówienie szczególnych zalet: największe doświadczenie kliniczne w zakresie ofloksacyny w porównaniu z innymi potencjalnymi kandydatami do statusu substancji niezbędnych. W porównaniu z powszechnie stosowanymi antybiotykami oftalmologicznymi ofloksacynę należy stosować wyłącznie jako antybiotyk rezerwowy w szczególnych przypadkach.
	Fluoresceina	Zastosowanie: środek diagnostyczny w opryszczce rogówki, stosowanie miejscowe. Środki alternatywne: róż bengalski. Omówienie szczególnych zalet: róż bengalski ma działanie przeciwwirusowe, podczas gdy fluoresceina nie ma znaczącego wpływu namnażanie się wirusa. Diagnostyczne zastosowanie różu bengalskiego przed hodowlą wirusa może zatem uniemożliwić osiągnięcie pozytywnego wyniku. Fluoresceina jest zatem najlepszym środkiem diagnostycznym w przypadku planowania hodowli wirusa.
	Róż bengalski	Zastosowanie: środek diagnostyczny we wczesnym stadium uszkodzenia rogówki, stosowanie miejscowe. Środki alternatywne: fluoresceina. Omówienie szczególnych zalet: róż bengalski jest najlepszym środkiem diagnostycznym we wczesnym stadium uszkodzenia rogówki.
	Hydroksypropylo-metyloceluloza	Zastosowanie: ochrona rogówki, stosowanie miejscowe. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: brak środków alternatywnych.

Hiperlipemia

	Insulina	Zastosowanie: leczenie hiperlipemii, stosowana w połączeniu z glukozą, diagnoza zaburzeń przemiany materii. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: brak środków alternatywnych.
--	----------	--

Wskazanie	Substancje czynne	Uzasadnienie i wytłumaczenie zastosowania
-----------	-------------------	---

Zakażenia grzybicze

	Gryzeofulwina	Zastosowanie: ogólnoustrojowe zastosowania przeciwgrzybicze. Leczenie grzybicy skóry. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: gryzeofulwina podawana doustnie ma dobre działanie przeciwko grzybom z rodzaju <i>Trichophyton</i> , <i>Microsporum</i> oraz <i>Epidermophyton</i> .
	Ketokonazol	Zastosowanie: ogólnoustrojowe zastosowania przeciwgrzybicze. Leczenie grzybiczego zapalenia płuc oraz grzybicy worków powietrznych. Środki alternatywne: inne azole, np. itraconazol. Omówienie szczególnych zalet: największe doświadczenie kliniczne w zakresie ketokonazolu w porównaniu z innymi potencjalnymi kandydatami do statusu substancji niezbędnych.
	Mikonazol	Zastosowanie: leczenie zakażeń grzybiczych oczu. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: stosowany miejscowo na oczy, lepsze działanie przeciwgrzybicze i mniejsze podrażnienie niż w przypadku innych środków przeciwgrzybiczych.
	Nystatyna	Zastosowanie: leczenie drożdżyc oczu i dróg płciowych. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: szczególne działanie przeciwko drożdżycom.

Różne

	Siarczan chondroityny	Zastosowanie: gojenie tkanki chrzęstnej. Ochrona chrząstki. Leczenie zapalenia stawów. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: poprawa wyników klinicznych jest prawdopodobnie wynikiem działania przeciwzapalnego, w tym hamowania syntezy PGE ₂ oraz wydzielania cytokiny.
	Domperidon	Zastosowanie: bezmlecność u kłaczy. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: środek antagonistyczny dopaminy, zwiększa wytwarzanie prolaktyny. Oksytocyna nie jest odpowiednim środkiem alternatywnym, ponieważ odpowiada ona za wypływ mleka, ale nie prowadzi do zwiększenia jego produkcji, co jest celem leczenia domperydonom. Ponadto oksytocyna może prowadzić do bólów jamy brzusznej, jeżeli stosowana jest w dużych dawkach.
	Skrobia hydroksyetylowa	Zastosowanie: koloidalny substytut objętościowy. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: praktyczna i łatwo dostępna alternatywa dla krwi lub osocza.
	Imipramina	Zastosowanie: farmakologiczne wywołanie wytrysku nasienia u ogierów z zaburzeniami wytrysku. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: brak środków alternatywnych.

Wskazanie	Substancje czynne	Uzasadnienie i wytłumaczenie zastosowania
	Hormon uwalniający tyreotropinę	Zastosowanie: środek diagnostyczny służący do stwierdzenia zaburzeń czynności tarczycy i przysadki mózgowej. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: brak środków alternatywnych.
	Siarczan baru	Zastosowanie: radiograficzny środek kontrastowy używany w badaniach przełyku, żołądka i jelit. Środki alternatywne: nie określono. Omówienie szczególnych zalet: brak środków alternatywnych.
	Joheksol	Zastosowanie: radiograficzny środek kontrastowy stosowany w badaniach dolnych dróg moczowych, artrografii, mielografii, fistulografii, daktyocystrografii. Środki alternatywne: jopamidol. Omówienie szczególnych zalet: niejonowy niskoosmotyczny środek kontrastowy. Zarówno joheksol, jak i jopamidol są równie akceptowalne.
	Jopamidol	Zastosowanie: radiograficzny środek kontrastowy stosowany w badaniach dolnych dróg moczowych, artrografii, mielografii, fistulografii, daktyocystrografii. Środki alternatywne: joheksol. Omówienie szczególnych zalet: niejonowy niskoosmotyczny środek kontrastowy. Zarówno joheksol, jak i jopamidol są równie akceptowalne.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1951/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 753/2002 ustanawiające niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do prezentacji win przetwarzanych w drewnianych pojemnikach**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽¹⁾, w szczególności jego art. 46 ust. 1 i jego art. 53 ust. 1,

W rozporządzeniu (WE) nr 753/2002 wprowadza się następujące zmiany:

a także mając na uwadze, co następuje:

1) W art. 22, ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

(1) Artykuł 22 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 753/2002 z dnia 29 kwietnia 2002 r. ustanawiającego niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie do opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora win⁽²⁾, ustanawia warunki używania terminów dotyczących metody otrzymywania produktu w odniesieniu do używania pojemników z drewna dębowego do produkcji wina.

„3. W odniesieniu do oznaczenia wina, które fermentowało, dojrzewało lub starzało się w pojemnikach z drewna stosuje się wyłącznie zapisy znajdujące się w załączniku X. Jednakże w odniesieniu do tego rodzaju wina państwa członkowskie mogą ustanowić inne zapisy równoważne z zapisami ustanowionymi w załączniku X, a ust. 1 i 2 stosuje się wówczas z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

(2) Wspomniany przepis ogranicza używanie niektórych terminów określonych w załączniku X do rozporządzenia (WE) nr 753/2002 wyłącznie do oznaczania win, które fermentowały, dojrzewały lub starzały się w pojemnikach z drewna dębowego.

Używanie jednego z zapisów określonych w akapicie pierwszym jest dozwolone w odniesieniu do wina, które dojrzewało w pojemniku z drewna zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi, nawet jeżeli dojrzewanie kontynuowane jest w pojemniku innego typu. Państwa członkowskie informują Komisję o środkach podjętych zgodnie z akapitem pierwszym.

(3) Drewno dębowe rzeczywiście jest zwyczajowo i tradycyjnie używane w bednarstwie, jednak w niektórych państwach członkowskich do tego celu używane są również inne rodzaje drewna, takie jak jesion lub kasztan. Należy zatem pozwolić na używanie niektórych terminów określonych w załączniku X do rozporządzenia (WE) nr 753/2002 do innych rodzajów drewna niż dąb, pod warunkiem że przedmiotowe oznaczenia będą dokładne i jasne. W celu uniknięcia naruszenia zasad konkurencji między producentami wina, należy ustanowić odpowiednie zasady etykietowania.

W odniesieniu do wina wyprodukowanego przy użyciu kawałków drewna dębowego, nawet jeśli znajdowało się ono w pojemniku(-ach) z drewna, zapisy określone w akapicie pierwszym nie mogą być stosowane.”

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

2) Załącznik X zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2165/2005 (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 118 z 4.5.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1507/2006 (Dz.U. L 280 z 12.10.2006, str. 9).

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK X

Terminy, które mogą znajdować się na etykiecie zgodnie z art. 22 ust. 3

»fermentujące w beczkach«	»dojrzewające w beczkach«	»starzejące się w beczkach«
»fermentujące w kadziach [podać odpowiedni rodzaj drewna]«	»dojrzewające w kadziach [podać odpowiedni rodzaj drewna]«	»starzejące się w kadziach [podać odpowiedni rodzaj drewna]«
»fermentujące w kadziach«	»dojrzewające w kadziach«	»starzejące się w kadziach« ”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1952/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 stanowią, że różnica między notowaniami lub cenami produktów wymienionych w art. 1 każdego z tych rozporządzeń na rynku światowym a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. wdrażające rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria ustalania wysokości sum takich refundacji ⁽³⁾, określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji stosowaną w przypadku, jeśli produkty te są wywożone jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, stawkę refundacji na 100 kilogramów każdego z omawianych produktów podstawowych ustala się co miesiąc.
- (4) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do refundacji, które mogą zostać przyznane do wywozów produktów rolnych należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach, niezbędne jest zatem podjęcie środków ostrożności, nie stanowiąc jednak przeszkody dla zawierania umów długoterminowych. Ustalenie specjalnej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.
- (5) Uwzględniając porozumienie pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie wywozów produktów z ciasta makaronowego ze Wspólnoty do Stanów Zjednoczonych, przyjęte decyzją Rady 87/482/EWG ⁽⁴⁾, niezbędne jest zróżnicowanie refundacji do produktów objętych kodami CN 1902 11 00 i 1902 19 ze względu na ich miejsce przeznaczenia.
- (6) Zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, należy ustalić obniżoną stawkę refundacji wywozowej, uwzględniając wysokość mającej zastosowanie refundacji wywozowej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1722/93 ⁽⁵⁾, dla rozpatrywanych produktów podstawowych, stosowaną w zakładanym okresie wytworzenia towarów.
- (7) Napoje alkoholowe uważane są za mniej wrażliwe na cenę zbóż stosowanych do produkcji tych napojów. Niemniej jednak, Protokół 19 do Aktu Przystąpienia Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii stanowi, że należy uchwalić środki niezbędne w celu ułatwienia stosowania zbóż wspólnotowych do produkcji napojów alkoholowych pozyskiwanych ze zbóż. Konieczne jest zatem dostosowanie stawki refundacji stosowanej odpowiednio do zbóż wywożonych jako napoje alkoholowe.
- (8) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 i wywożonych jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1713/2006 (Dz.U. L 321 z 21.11.2006, str. 8).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 275 z 29.9.1987, str. 36.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1584/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 11).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

**Stawki refundacji stosowane od dnia 22 grudnia 2006 r. do niektórych produktów zbożowych i ryżu
wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu (*)**

		(EUR/100 kg)	
Kod CN	Opis produktu ⁽¹⁾	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
1001 10 00	Pszenica durum		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1001 90 99	Pszenica zwykła i mieszanka żyta z pszenicą (meslin):		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
1002 00 00	Żyto	—	—
1003 00 90	Jęczmień		
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1004 00 00	Owies zwyczajny	—	—
1005 90 00	Kukurydza w formie:		
	– skrobia		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
	– glukoza, syrop glukozowy, maltodekstryna, syrop maltodekstrynowy objęte kodami CN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽⁴⁾ :		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– inne (w tym nieprzetworzone)	—	—
	Skrobia ziemniaczana objęta kodem CN 1108 13 00 podobna do produktu pozyskiwanego z przetworzonej kukurydzy:		
	– jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 ⁽²⁾	—	—
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽³⁾	—	—
	– w innych przypadkach	—	—

(*) Stawki określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii od dnia 1 października 2004 r. oraz do Rumunii z dniem 1 grudnia 2005 r. towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarii z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarii lub do Księstwa Liechtensteinu od dnia 1 lutego 2005 r.

Kod CN	Opis produktu ⁽¹⁾	(EUR/100 kg) Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
ex 1006 30	Ryż całkowicie bielony:		
	– okrągłoziaarnisty	—	—
	– średnioziaarnisty	—	—
	– długoziaarnisty	—	—
1006 40 00	Ryż łamany	—	—
1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż mieszańcowe, przeznaczone na siew	—	—

(¹) W odniesieniu do produktów rolnych pozyskanych w drodze przetworzenia produktu podstawowego lub/i produktów powiązanych, stosuje się współczynniki określone w załączniku V do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005.

(²) Omawiane produkty wchodzą w zakres kodu CN 3505 10 50.

(³) Towary wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub towary, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 (Dz.U. L 258 z 16.10.1993, str. 6).

(⁴) W odniesieniu do syropów objętych kodami CN 1702 30 99, 1702 40 90 i 1702 60 90, pozyskanych w drodze mieszania syropów glukozowego i fruktozowego, refundacje wywozowe odnoszą się tylko do syropu glukozowego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1953/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 i art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 tych rozporządzeń, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 refundacje powinny być ustalane z uwzględnieniem, z jednej strony, istniejącej sytuacji i przyszłych tendencji pod względem cen i dostępności zbóż, ryżu i ryżu łamanego na rynku Wspólnoty, a z drugiej – cen zbóż, ryżu, ryżu łamanego i produktów sektora zbożowego na rynku światowym. Na mocy tych samych artykułów należy także zapewnić na rynku zbożowym i ryżowym równowagę i naturalny rozwój cen i handlu, a ponadto uwzględniać ekonomiczne aspekty przewidywanych wywozów oraz potrzebę unikania zakłóceń na rynku Wspólnoty.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1518/95 ⁽³⁾ w sprawie systemu przywozu i wywozu produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu, określiło w art. 4 szczególne kryteria, jakie należy uwzględnić przy wyliczaniu refundacji dla tych produktów.
- (4) Należy różnicować refundacje dla niektórych produktów przetworzonych w zależności od zawartości w tych produktach popiołów, surowego błonnika, łusek, białka, tłuszczu lub skrobi, ponieważ zawartość ta jest szczególnie znaczącym wskaźnikiem ilości produktu podstawowego rzeczywiście obecnego w produkcie przetworzonym.
- (5) Jeśli chodzi o maniok i inne korzenie oraz bulwy roślin tropikalnych, jak również wytworzone z nich mąki, ekonomiczny aspekt ich wywozu, jaki można przewidywać, biorąc przede wszystkim pod uwagę charakter i pochodzenie tych produktów, nie uzasadnia aktualnie potrzeby ustalania refundacji wywozowej. W odniesieniu do niektórych produktów przetworzonych na bazie zbóż, niewielkie znaczenie udziału Wspólnoty w handlu światowym nie wymaga aktualnie ustalania refundacji wywozowej.
- (6) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania refundacji w odniesieniu do niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (7) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.
- (8) Niektóre produkty przetworzone na bazie kukurydzy mogą być poddane obróbce termicznej, która stwarza ryzyko przyznania refundacji nieodpowiadającej jakości produktu. Należy uściślić, że produkty te, zawierające wstępnie żelatynizowaną skrobię, nie mogą korzystać z refundacji wywozowej.
- (9) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1518/95, ustala się w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 13).

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2993/95 (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 25).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalającego refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	0,00	1104 23 10 9300	C13	EUR/t	0,00
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	0,00	1104 29 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C13	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C13	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C13	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 19 40 9100	C13	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	0,00	1107 10 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	0,00	1108 11 00 9200	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	0,00	1108 11 00 9300	C13	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	0,00	1108 12 00 9200	C13	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C13	EUR/t	0,00
1103 19 30 9100	C13	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C13	EUR/t	0,00
1103 20 60 9000	C13	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C13	EUR/t	0,00
1103 20 20 9000	C13	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C13	EUR/t	0,00
1104 19 69 9100	C13	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C13	EUR/t	0,00
1104 12 90 9100	C13	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C13	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C13	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C13	EUR/t	0,00
1104 19 50 9110	C13	EUR/t	0,00	1702 30 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 19 50 9130	C13	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 29 01 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 29 03 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 29 05 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C13	EUR/t	0,00
1104 29 05 9300	C13	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 22 20 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C13	EUR/t	0,00
1104 22 30 9100	C13	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C14	EUR/t	0,00
1104 23 10 9100	C13	EUR/t	0,00				

⁽¹⁾ Produktom poddanym obróbce termicznej powodującej wstępną żelatynizację skrobi nie przyznaje się żadnej refundacji.

⁽²⁾ Refundacje przyznaje się zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2730/75 (Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 20), ze zmianami.

Uwaga.: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Cyfrowe kody miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Inne miejsca przeznaczenia określa się następująco:

C10: Wszystkie miejsca przeznaczenia.

C11: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Bułgarii.

C12: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Rumunii.

C13: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii.

C14: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Szwajcarii, Liechtensteinu, Bułgarii i Rumunii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1954/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe do mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, na rynku światowym a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta refundacją wywozową.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1517/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 w odniesieniu do ustaleń dotyczących wywozu i przywozu mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1162/95 ustanawiające specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz w sektorze zbóż i ryżu ⁽²⁾ określiło w art. 2 szczególne kryteria, jakie należy uwzględnić przy wyliczaniu refundacji do tych produktów.
- (3) Przy wyliczaniu należy także uwzględnić zawartość produktów zbożowych. Dla uproszczenia, refundacja powinna być wypłacana do dwóch kategorii „produktów zbożowych”, a więc po pierwsze – kukurydzy, zboża najpowszechniej używanego do produkcji mieszanek

paszowych wywożonych, i produktów na bazie kukurydzy, a po drugie – „innych zbóż”, które są produktami zbożowymi kwalifikującymi się do przyznania refundacji, z wyłączeniem kukurydzy i produktów na bazie kukurydzy. Refundacja powinna być przyznana ze względu na ilość produktu zbożowego zawartego w mieszance paszowej.

- (4) Ponadto kwota refundacji powinna także uwzględniać możliwości i warunki sprzedaży tych produktów na rynku światowym, potrzebę uniknięcia zakłóceń na rynku wspólnotowym i ekonomiczny aspekt wywozu.
- (5) Obecna sytuacja na rynku zbóż, a w szczególności perspektywy zaopatrzenia, uzasadniają zniesienie wszelkich refundacji dotyczących wywozu.
- (6) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe do mieszanek paszowych, objętych rozporządzeniem (WE) nr 1784/2003 i podlegających rozporządzeniu (WE) nr 1517/95, ustala się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 51.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego

Kod produktów korzystających z refundacji wywozowych:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Produkty zbożowe	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
Kukurydza i produkty na bazie kukurydzy: produkty o kodach CN 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	C10	EUR/t	0,00
Produkty zbożowe z wyłączeniem kukurydzy i produkty na bazie kukurydzy	C10	EUR/t	0,00

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

C10: Wszystkie miejsca.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1955/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****ustalające refundacje produkcyjne w sektorze zbóż**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1722/93 z dnia 30 czerwca 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń Rady (EWG) nr 1766/82 i (EWG) nr 1418/76 dotyczące refundacji produkcyjnych w sektorach zbóż i ryżu, odpowiednio ⁽²⁾, określiło warunki przyznawania refundacji produkcyjnych. Podstawa wyliczenia została określona w art. 3 tego rozporządzenia. Tak wyliczona refundacja, zróżnicowana, w razie potrzeby, dla skrobi ziemniaczanej, powinna być ustalana raz w miesiącu i może być zmieniana, jeśli ceny kukurydzy i/lub pszenicy ulegną znaczącej zmianie.
- (2) W celu określenia dokładnej kwoty do wypłaty przy wyliczaniu ustalanych przez niniejsze rozporządzenie

refundacji produkcyjnych należy użyć współczynników podanych w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 1722/93.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundację produkcyjną wyrażoną na tonę skrobi kukurydzianej o której mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1722/93, ustala się w wysokości:

- a) 0,00 EUR/t dla skrobi kukurydzianej, pszennej i jęczmiennej;
- b) 0,00 EUR/t dla skrobi ziemniaczanej.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1950/2005 (Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 18).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1956/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 lit. a) oraz ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 33 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, iż różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b), c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku VII do wymienionego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji ⁽²⁾ określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji, stosowaną w przypadku, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 stawkę refundacji ustala się co miesiąc na 100 kg każdego z rozpatrywanych produktów podstawowych.
- (4) Artykuł 33 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że refundacja wywozowa do produktu będącego składnikiem towaru nie może być wyższa niż ta obowiąz-

ująca w stosunku do tego samego produktu wywożonego bez dalszego przetwarzania.

- (5) Zważywszy na fakt, iż obecnie niemożliwe jest określenie sytuacji na rynku w ciągu kilku następnych miesięcy, refundacje, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, mogą być ustalone z wyprzedzeniem.
- (6) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do refundacji, które mogą zostać przyznane do wywozów produktów rolnych należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach niezbędne jest zatem zastosowanie środków ostrożności, nie stanowiąc jednak przeszkody dla zawierania umów długoterminowych. Ustalenie określonej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 oraz par. 1 art. 1 i art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 i wywożonych jako towary wymienione w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Günter VERHEUGEN

Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1713/2006 (Dz.U. L 321 z 21.11.2006, str. 11).

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 22 grudnia 2006 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	19,34	19,34

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii z dniem 1 października 2004 r., do Rumunii z dniem 1 grudnia 2005 r. oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej lub do Księstwa Lichtensteinu – z dniem 1 lutego 2005 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1957/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe dla słodu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na światowym rynku produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Przy ustalaniu zwrotów należy wziąć pod uwagę elementy, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych, a także środków, jakie należy podjąć w przypadku zakłóceń w sektorze zbóż⁽²⁾.
- (3) Refundacja stosowana do sładów powinna zostać wyliczona z uwzględnieniem ilości zbóż potrzebnej do wytworzenia danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na światowym rynku lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania wysokości refundacji dla niektórych produktów w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.
- (6) Zastosowanie tych zasad w aktualnej sytuacji na rynku zbóż, a w szczególności wobec notowań lub cen tych produktów we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w Załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla słodu, o którym mowa w art. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w wysokościach podanych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalającego refundacje wywozowe dla słodu

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1107 10 19 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	A00	EUR/t	0,00

Uwaga: Kody produktów, a także kody miejsca przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1) ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1958/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacja wywozowa do zbóż mająca zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych oraz środków podejmowanych w przypadku zakłóceń na rynku zbóż ⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie

kwoty korygującej dla słodu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Z powyższych postanowień wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwota korygująca, o której mowa w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowana do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla słodu, została określona w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla słodu

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 1	I termin 2	II termin 3	III termin 4	IV termin 5	V termin 6
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	VI termin 7	VII termin 8	VIII termin 9	IX termin 10	X termin 11	XI termin 12
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1959/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽²⁾, a w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2681/74 z dnia 21 października 1974 r. w sprawie finansowania przez Wspólnotę wydatków poniesionych w odniesieniu do dostaw produktów rolnych jako pomocy żywnościowej ⁽³⁾ przewiduje, że część wydatków odpowiadająca refundacjom wywozowym ustalonym w tym zakresie zgodnie z regułami wspólnotowymi ponoszona jest przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.
- (2) W celu ułatwienia ustalenia budżetu na wspólnotowe akcje pomocy żywnościowej i zarządzania nim oraz w celu umożliwienia Państwom Członkowskim poznania poziomu wspólnotowego udziału w finansowaniu krajowych akcji pomocy żywnościowej należy określić poziom refundacji przyznanych na te akcje.

- (3) Zasady ogólne i warunki zastosowania przewidziane przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 i przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 w odniesieniu do refundacji wywozowych stosuje się *mutatis mutandis* do wyżej wymienionych działań.

- (4) Szczególne kryteria, jakie należy wziąć pod uwagę przy wyliczaniu refundacji wywozowych do ryżu, są określone w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wspólnotowych i krajowych akcji pomocy żywnościowej przewidzianych w ramach międzynarodowych konwencji lub innych programów dodatkowych oraz innych wspólnotowych akcji bezpłatnego zaopatrzenia refundacje wywozowe do produktów z sektorów zbóż i ryżu ustala się zgodnie z Załącznikiem.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 288 z 25.10.1974, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 21 grudnia 2006 r., ustalającego refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa

(EUR/t)

Kod produktu	Wysokość refundacji
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	0,00
1006 30 92 9900	0,00
1006 30 94 9100	0,00
1006 30 94 9900	0,00
1006 30 96 9100	0,00
1006 30 96 9900	0,00
1006 30 98 9100	0,00
1006 30 98 9900	0,00
1006 30 65 9900	0,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	0,00
1102 20 10 9400	0,00
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	0,00
1104 12 90 9100	0,00

Uwaga: Kody produktów zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1960/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****w sprawie przekazanych ofert na wywóz jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa
w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową do jęczmienia na wywóz do niektórych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 935/2006 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych

w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o wstrzymaniu przetargu.

- (3) Biorąc pod uwagę czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, nie jest wskazane ustalenie maksymalnej wysokości refundacji.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do ofert przekazanych od 15 do 21 grudnia 2006 r., w ramach przetargu na refundację wywozową do jęczmienia, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 935/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 24.6.2006, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA NR 2/2006 RADY STOWARZYSZENIA WE-TURCJA

z dnia 17 października 2006 r.

zmieniająca protokół 1 i 2 do decyzji nr 1/98 w sprawie systemu handlu produktami rolnymi

(2006/999/WE)

RADA STOWARZYSZENIA WE-TURCJA,

uwzględniając Układ ustanawiający Stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją ⁽¹⁾,

uwzględniając Protokół dodatkowy do Układu ustanawiającego Stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją ⁽²⁾, w szczególności jego art. 35,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja nr 1/98 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja z dnia 25 lutego 1998 r. w sprawie systemu handlu produktami rolnymi ⁽³⁾ określa system preferencji mający zastosowanie do handlu produktami rolnymi między Wspólnotą i Turcją. Protokół 1 do tej decyzji zawiera szczegóły systemu preferencji stosowanego przez Wspólnotę w odniesieniu do przywozu produktów rolnych pochodzących z Turcji. Protokół 2 do tej decyzji zawiera szczegóły systemu preferencji stosowanego przez Turcję w odniesieniu do przywozu produktów rolnych pochodzących ze Wspólnoty.

(2) Wspólnota i Turcja (zwane dalej „Stronami”) przeprowadziły konsultacje i zgodziły się dostosować system preferencji w celu uwzględnienia niedawnego rozszerzenia Wspólnoty.

(3) Odpowiednie załączniki do protokołów 1 i 2 do decyzji nr 1/98 powinny zostać zastąpione nowymi skonsolido-

wanymi załącznikami odzwierciedlającymi porozumienie Stron w sprawie ich dostosowania oraz pewne zmiany techniczne w odniesieniu do kodów taryfowych.

(4) Do uprawnień Rady Stowarzyszenia należy rozstrzyganie o zakresie traktowania preferencyjnego przyznanego sobie wzajemnie przez Strony oraz o dotyczących go ustaleniach.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję nr 1/98,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W decyzji nr 1/98 wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik I do protokołu 1 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszej decyzji;

2) załącznik do protokołu 2 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu jej przyjęcia.

⁽¹⁾ Dz.U. 217 z 29.12.1964, str. 3687.

⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 29.12.1972, str. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 86 z 20.3.1998, str. 1.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 października 2006 r.

W imieniu Rady Stowarzyszenia WE–Turcja

E. TUOMIOJA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK 1

USTALENIA MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PRZYWOZU DO WSPÓLNOTY PRODUKTÓW ROLNYCH POCHODZĄCYCH Z TURCJI

Dla celów niniejszego załącznika termin Wspólna Taryfa Celna (WTC) oznacza stawki ujęte w kolumnie 3 części drugiej lub części trzeciej, sekcji I załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾.

Kod CN ^(a)	Opis ^(b)	Cło ad valorem WTC		Szczególna stawka celna		
		Redukcja stawki celnej (%)	Kontyngent taryfowy (masa netto w tonach)	Stawka celna w ramach kontyngentu (EUR/t)	Kontyngent taryfowy (masa netto w tonach)	Stawka celna poza kontyngentem (EUR/t)
0204	Mięso z owiec lub kóz	100	—	0	200	
0207 25 10 0207 25 90	Mięso z indyków, niecięte na kawałki, zamrożone			170 186	1 000	
0207 27 30 0207 27 40	Indyk – kawałki i podroby inne niż wątroba, zamrożone			134 93		
0207 27 50				339		
0207 27 60				127		
0207 27 70				230		
0406 90 29 0406 90 31	Ser kaszkawał			0	2 300	671,9
	Ser zrobiony z mleka owiec albo z mleka bawołów, w pojemnikach zawierających solankę albo w butelkach z owczej lub koziej skóry					
0406 90 50	Pozostałe sery zrobione z mleka owiec albo z mleka bawołów, w pojemnikach zawierających solankę albo w butelkach z owczej lub koziej skóry					
ex 0406 90 86 ex 0406 90 87 ex 0406 90 88	»Tulum Peyniri«, zrobiony z mleka owiec albo z mleka bawołów, w indywidualnych plastikowych lub innego rodzaju opakowaniach o masie poniżej 10 kg					
0701 90 50	Świeże ziemniaki, od 1 stycznia do 31 marca	100	—			
0701 90	Ziemniaki, świeże lub schłodzone, pozostałe	100	2 500			
0703 10 11 0703 10 19	Cebula, od 15 lutego do 15 maja	100	—			
0703 10 11 0703 10 19	Cebula, od 16 maja do 14 lutego	100	2 000			
0703 20 00	Czosnek, świeży lub schłodzony	100	—	0	—	
0708 20 00	Fasola, od 1 listopada do 30 kwietnia	100	—			
ex 0708 90 00	Bób (<i>Vicia Faba major</i> L.), od 1 lipca do 30 kwietnia	100	—			
0709 30 00	Oberżyny (bakłażany), od 15 stycznia do 30 kwietnia	100	—			
0709 30 00	Oberżyny (bakłażany), od 1 maja do 14 stycznia	100	1 000			

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1758/2006 (Dz.U. L 335 z 1.12.2006, str. 1).

Kod CN ^(a)	Opis ^(b)	Cło ad valorem WTC		Szczególna stawka celna		
		Redukcja stawki celnej (%)	Kontyngent taryfowy (masa netto w tonach)	Stawka celna w ramach kontyngentu (EUR/t)	Kontyngent taryfowy (masa netto w tonach)	Stawka celna poza kontyngentem (EUR/t)
ex 0709 40 00	Seler naciowy (<i>Apium graveolens</i> L., var <i>dulce</i> (Mill) Pers.), od 1 stycznia do 30 kwietnia	100	—			
0709 90 70	Cukinia, od 1 grudnia do końca lutego	100	—			
0709 90 70	Cukinia, od 1 marca do 30 listopada	100	500			
ex 0709 90 90	Dynie, od 1 grudnia do końca lutego	100	—			
ex 0709 90 90	Dzikie cebule z rodzaju <i>Muscari comusum</i> (szafirka miękkolistnego), od 15 lutego do 15 maja	100	—			
0802 21 00 0802 22 00	Orzechy laskowe (<i>Corylus</i> spp)	Stawka celna: 3 %	—			
0806 10 10	Świeże winogrona stołowe, od 1 maja do 17 czerwca i od 1 sierpnia do 14 listopada	100	350			
0806 10 10	Świeże winogrona stołowe, od 15 listopada do 30 kwietnia i od 18 czerwca do 31 lipca	100	—			
0807 11 00	Arbuzy, od 1 kwietnia do 15 czerwca	100	—			
0807 11 00	Arbuzy, od 16 czerwca do 31 marca	100	16 500			
0807 19 00	Pozostałe melony, od 1 listopada do 31 maja	100	—			
0809 40 05	Śliwki, od 1 maja do 15 czerwca	100	—			
0811 10 11	Truskawki, zamrożone	100	—	0	100	
0811 20 11	Maliny itp., zamrożone					
0811 90 19	Pozostałe owoce, zamrożone					
1002 00 00	Żyto			Redukcja zgodnie z art. 3 ust. 4 (KNU – maks. 11,68 EUR/t)		
1107 10	Słód, niepalony			Redukcja o 6,57 EUR/t	—	
1107 20 00	Słód, palony			Redukcja o 6,57 EUR/t	—	

Kod CN ^(a)	Opis ^(b)	Cło ad valorem WTC		Szczególna stawka celna		
		Redukcja stawki celnej (%)	Kontyngent taryfowy (masa netto w tonach)	Stawka celna w ramach kontyngentu (EUR/t)	Kontyngent taryfowy (masa netto w tonach)	Stawka celna poza kontyngentem (EUR/t)
1509 10 10	Oliwa lampante z oliwek z pierwszego tłoczenia			10 % redukcja	—	
1509 10 90 ^(c)	Pozostałe oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia	7,5 % ad valorem	100	0	100	
1509 10 90	Pozostałe oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia			10 % redukcja	—	
1509 90 00	Oleje z oliwek poza oliwkami z pierwszego tłoczenia			5 % redukcja	—	
1510 00 10	Oleje z oliwek surowe			10 % redukcja	—	
1510 00 90	Pozostałe oleje z oliwek			5 % redukcja	—	
2002 10	Przetworzone pomidory, całe lub w kawałkach	100	8 900			
2002 90 11 2002 90 19	Pozostałe przetworzone pomidory, o zawartości suchej masy mniejszej niż 12 % masy					
2002 90 31 2002 90 39 2002 90 91 2002 90 99	Pozostałe przetworzone lub zakonserwowane pomidory, o zawartości suchej masy nie mniejszej niż 12 % masy	100	30 000 (odpowiednik 28/30 % zawartości suchej masy)			
2007 10 10 2007 91 10 2007 91 30 2007 99 20 2007 99 31 2007 99 33 2007 99 35 2007 99 39 2007 99 55 2007 99 57	Dżemy, galaretki owocowe, marmolady, przeciery i pasty	100	—	67 % redukcja	1 750	
2007 91 30	Dżemy, galaretki owocowe, marmolady, przeciery i pasty, otrzymane przez gotowanie owoców cytrusowych, inne niż przetwory homogenizowane, o zawartości cukru przekraczającej 13 % masy, ale nieprzekraczającej 30 % masy	100	—	0	100	
2007 99 39	Pozostałe przetwory homogenizowane o zawartości cukru przekraczającej 30 % masy	100	—	0	100	
2008 30 19 2008 50 19 2008 50 51 2008 50 92 2008 50 94 2008 60 19 2008 70 19 2008 70 51 2008 80 19	Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane	100	2 100			

Kod CN ^(a)	Opis ^(b)	Cło ad valorem WTC		Szczególna stawka celna		
		Redukcja stawki celnej (%)	Kontyngent taryfowy (masa netto w tonach)	Stawka celna w ramach kontyngentu (EUR/t)	Kontyngent taryfowy (masa netto w tonach)	Stawka celna poza kontyngentem (EUR/t)
2009 11 11 2009 11 91 2009 19 11 2009 19 91 2009 29 11 2009 29 91 2009 39 11 2009 39 51 2009 39 91 2009 61 90 2009 69 11 2009 69 79 2009 69 90 2009 80 11 2009 80 32 2009 80 33 2009 80 35 2009 80 61 2009 80 83 2009 80 84 2009 80 86 2009 90 11 2009 90 21 2009 90 31 2009 90 71 2009 90 92 2009 90 94	Soki owocowe	100	—	67 % redukcja	3 400	
2204 10	Wino musujące			0	—	
2204 21	Pozostałe wina, moszcz winogronowy z fermentacją nierozpoczętą lub zatrzymaną przez dodanie alkoholu, w pojemnikach o objętości 2 litry lub mniejszej			0	—	
2204 29	Pozostałe wina, moszcz winogronowy z fermentacją nierozpoczętą lub zatrzymaną przez dodanie alkoholu, w pojemnikach o objętości większej niż 2 litry			0	—	
2206 00	Pozostałe napoje fermentowane; mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone			0	—	
ex 2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, skażone, o dowolnej mocy, skażone otrzymane z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu WE			0	—	
2209 00	Ocet i namiastki octu otrzymane z kwasu octowego			0	—	

^(a) Kody CN odpowiadające rozporządzeniu (WE) nr 1810/2004 (Dz.U. L 327 z 30.10.2004, str. 1).

^(b) Nie naruszając reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej, uznaje się, że terminologia stosowana do opisu produktów ma charakter wyłącznie informacyjny, przy czym system preferencji, w kontekście niniejszego załącznika, określa się przez objęcie danych produktów kodami CN. Jeśli wskazany jest ex kod CN, system preferencyjny należy określić przez łączne zastosowanie kodu CN i odpowiedniego wyszczególnienia.

^(c) Koncesja ta obejmuje jedynie kontyngent taryfowy w wysokości 100 ton, objęty stawką celną w ramach kontyngentu w wysokości 7,5 %."

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK

USTALENIA MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PRZYWOZU DO TURCJI PRODUKTÓW ROLNYCH
POCHODZĄCYCH ZE WSPÓLNOTY

Kod CN ^(a)	Opis ^(b)	Redukcja stawki KNU (%)	Kontyngent taryfowy (masa netto w tonach)
0102 10	Bydło żywe: zwierzęta hodowlane czystej krwi	100	bez ograniczeń
0102 90 29	Bydło żywe, inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi, o masie przekraczającej 80 kg, ale nieprzekraczającej 160 kg	100	2 260
ex 0102 90	Bydło żywe, inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi, inne niż zwierzęta o masie przekraczającej 80 kg, ale nieprzekraczającej 160 kg	50	4 025
0202 20	Pozostałe kawałki mięsa z bydła, z kośćmi, zamrożone	50 % redukcja z maksymalną stawką 30 %	5 000
0202 20	Pozostałe kawałki mięsa z bydła, z kośćmi, zamrożone	30 % redukcja z maksymalną stawką 43 %	14 100
0210	Mięso i podroby jadalne, solone, w solance, suszone lub wędzone; jadalne mąki i mączki z mięsa lub podrobów	52 % <i>ad valorem</i>	250
0402 10	Mleko i śmietana w proszku, w granulach lub w innej stałej postaci, o zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,5 % masy	100	2 500 ^(c)
0402 21	Mleko i śmietana w proszku, w granulach lub w innej stałej postaci, o zawartości tłuszczu przekraczającej 1,5 % masy, niezawierające dodatku cukru ani innego środka słodzącego	100	2 500 ^(c)
0404	Serwatka, nawet zagęszczona lub zawierająca dodatek cukru lub innego środka słodzącego; produkty składające się ze składników naturalnego mleka, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone	30 % <i>ad valorem</i>	700
0405 10 0405 20 90 0405 90	Masło i pozostałe tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka; produkty mleczarskie do smarowania	100	3 700
0406 30	Ser przetworzony (ser topiony) inny niż tarty lub proszkowany	100	300
0406 90	Pozostałe sery	100	2 000
ex 0406 90	Sery, pozostałe, z wyjątkiem 0406 90 29 / 31 / 50 / 86 / 87 / 88	100	1 000
0408 11 80	Żółtka jaj, suszone, pozostałe	24 % <i>ad valorem</i>	75
0601	Bulwy, korzenie bulwiaste, cebulki, łodygi podziemne i kłącza, w stanie uśpienia roślin, wegetacji lub kwitnienia; rośliny cykorii i jej korzenie, inne niż objęte pozycją 1212	100	200
ex 0602 90	Pozostałe rośliny żywe, z wyjątkiem 0602 90 91	100	3 400
0603 10	Kwiaty cięte itp., świeże	100	100
0604	Liście, gałęzie i pozostałe części roślin, bez kwiatów lub pączków kwiatowych oraz trawy, mchy i porosty, odpowiednie na bukiety lub do celów zdobniczych, świeże, suszone, barwione, bielone, impregnowane lub w inny sposób przygotowane	100	100
0701 10 00	Sadzeniaki ziemniaków, świeże lub schłodzone	100	6 000

Kod CN ^(a)	Opis ^(b)	Redukcja stawki KNU (%)	Kontyngent taryfowy (masa netto w tonach)
0709 51 00	Grzyby z rodzaju <i>Agaricus</i> , świeże lub schłodzone	7 % <i>ad valorem</i>	100
0710 22 00	Fasola, zmrożona	11,5 % <i>ad valorem</i>	100
ex 0808 10 (z wyjątkiem ^(d) 0808 10 80 00 11 0808 10 80 00 13 0808 10 80 00 14)	Jabłka, świeże, inne niż Golden Delicious, Starking i Starkrimson	100	1 750
0808 20	Gruszki i pigwy, świeże	30 % <i>ad valorem</i>	500
0809 30	Brzoskwinie, włącznie z nektarynami, świeże, od 15 lipca do 31 grudnia	100	1 000
0810 90 30	Tamaryndy, jabłka nerkowca, liczi (śliwki chińskie), owoce kanawalii, owoce sączyńca, świeże	100	1 000
0810 90 40	Owoce męczennicy, owoce oskomianu (carambola) i pitahaya, świeże	100	500
0810 90 95	Pozostałe owoce, świeże	100	500
0811 10	Truskawki, zamrożone	20 % <i>ad valorem</i>	100
0902	Herbata	Maksymalna stawka: 45 %	200
1001	Pszenica i meslin, od 1 września do 31 maja	100	30 000
1001 10 00	Pszenica durum, od 1 września do 31 maja	100	100 000
1001 90	Pozostałe pszenice, od 1 września do 31 maja	100	200 000
1002 00 00	Żyto, od 1 września do 31 maja	100	22 500
ex 1003 00	Jęczmień, od 1 września do 31 maja, do produkcji słodu	100	49 500
1004 00 00	Owies, od 1 września do 31 maja	50	5 000
1005 90 00	Kukurydza, od 1 września do 31 maja, inna niż sadzeniaki	100	53 640
1005 90 00	Kukurydza, od 1 grudnia do 31 maja, inna niż sadzeniaki	100	52 000
1006 30	Ryż częściowo lub całkowicie bielony	100	28 000
1104 12 90	Płatkowane ziarna owsa	50	100
1107	Słód, palony lub nie	100	500
1206 00 91 1206 00 99	Pozostałe nasiona słonecznika, inne niż do siewu, od 1 stycznia do 21 sierpnia	100	1 000
1207 20 90	Nasiona bawełny, inne niż do siewu	100	1 500
ex 1209	Nasiona, owoce i zarodniki, w rodzaju stosowanych do siewu, z wyjątkiem 1209 10 00	100	1 050
1209 10 00	Nasiona buraków cukrowych	100	300
1502 00	Tłuszcze z bydła, owiec lub kóz	100	3 000
1507 10	Olej sojowy surowy, od 1 stycznia do 31 sierpnia	100	60 000
1507 90	Olej sojowy rafinowany, od 1 stycznia do 31 sierpnia	50	2 000
1512 11	Olej słonecznikowy lub z krokosza balwierskiego surowy, od 1 stycznia do 31 sierpnia	100	18 400
1514 11 1514 91	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy oraz ich frakcje, niemodyfikowane chemicznie, zawierający 0 % kwasu erukowego, od 1 stycznia do 31 sierpnia	100	10 600

Kod CN ^(a)	Opis ^(b)	Redukcja stawki KNU (%)	Kontyngent taryfowy (masa netto w tonach)
1602 10 00	Przetwory homogenizowane	30 % <i>ad valorem</i>	400
1701 99	Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej, inny niż cukier surowy, niezawierający dodatku środków aromatyzujących lub barwiących	20 % redukcja z maksymalną stawką 50 %	80 000
2001 90 50	Grzyby, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym	50	325
2001 90 99	Pozostałe warzywa i owoce, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym		
2002 90	Pomidory, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, pozostałe	100	1 500
2003	Grzyby i trufle, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym	13 % <i>ad valorem</i>	50
2005 10	Warzywa homogenizowane	15 % <i>ad valorem</i>	300
2005 40	Groch, przetworzony lub zakonserwowany inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożony	100	300
2007 10	Przetwory homogenizowane	25 % <i>ad valorem</i>	450
2007 99 10 2007 99 33 2007 99 35 ex 2007 99 39 ex 2007 99 57 ex 2007 99 98	Dżemy, galaretki owocowe, marmolady, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej (z wyjątkiem przecieru z orzechów laskowych)	20 % <i>ad valorem</i>	1 000
2009 11 2009 12 2009 19 2009 61 2009 71 2009 79 2009 80 89 2009 80 96 2009 90 11 2009 90 19 2009 90 21 2009 90 29 2009 90 31 2009 90 39	Sok pomarańczowy Sok grejpfrutowy Sok jabłkowy Sok z dowolnego innego pojedynczego owocu lub z dowolnego warzywa o zawartości dodatku cukru nieprzekraczającej 30 % masy Sok wiśniowy i czereśniowy Mieszanek soków	15 % <i>ad valorem</i>	1 000
2204 10	Wino musujące	35 % <i>ad valorem</i>	750 hl
2209 00	Ocet i namiastki octu otrzymane z kwasu octowego	100	2 500
2301	Mąki, mączki i granulki, z mięsa i podrobów, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych, nienadające się do spożycia przez ludzi; skwarki	100	—
2304 00 00	Makuchy i inne pozostałości stałe, pozostałe z ekstrakcji oleju sojowego	100	—
2309 10	Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej	100	1 400
2309 90	Pozostałe preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt	100	6 700

^(a) Kody CN odpowiadające rozporządzeniu (WE) nr 1810/2004 (Dz.U. L 327 z 30.10.2004, str. 1).

^(b) Nie naruszając reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej, uznaje się, że terminologia stosowana do opisu produktów ma charakter wyłącznie informacyjny, przy czym system preferencji, w kontekście niniejszego załącznika, określa się przez objęcie danych produktów kodami CN. W przypadku gdy wskazywane są ex kody CN, system preferencji jest ustalany poprzez łączne zastosowanie kodu CN i odpowiadającego mu opisu.

^(c) Powyższe kontyngenty przewidziane są do przywozu w ramach procedury uszlachetniania czynnego.

^(d) Tureckie kody celne."

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RADY 2006/1000/WPZiB

z dnia 11 grudnia 2006 r.

dotycząca wdrożenia wspólnego działania 2002/589/WPZiB w związku z wkładem Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania broni strzeleckiej i lekkiej w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając wspólne działanie 2002/589/WPZiB z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i lekkiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 i 7, w związku z art. 23 ust. 2 tiret drugie Traktatu o Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzje Rady 2001/200/WPZiB⁽²⁾ i 2003/543/WPZiB⁽³⁾ pomogły zwalczać niekontrolowane gromadzenie i rozpowszechnianie broni strzeleckiej i lekkiej, które zagrażało pokojowi i bezpieczeństwu oraz ograniczało możliwość trwałego rozwoju, między innymi w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach, za pomocą Regionalnego Centrum ONZ ds. Pokoju, Rozbrojenia i Rozwoju w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach (UN-LiREC) z siedzibą w Limie, działającego w imieniu Departamentu ONZ ds. Rozbrojenia (DDA).

(2) Od roku 2001 wkład finansowy Unii Europejskiej jest skutecznie wykorzystywany do zapewniania pracownikom organów ochrony porządku publicznego, posłom do parlamentu w regionie i ich doradcom, szkoleń na temat prawodawstwa dotyczącego broni palnej, tworzenia baz danych, a także niszczenia broni i dysponowania jej zapasami. W celu ukończenia tych działań centrum UN-LiREC oraz DDA zaapelowały o kolejny i ostatni przydział pomocy z Unii Europejskiej.

(3) Dlatego Unia Europejska planuje zakończyć pomoc finansową dla działań UN-LiREC. Niniejszy przydział pomocy powinien być ostatnim wkładem Unii Europejskiej na rzecz tych działań,

1. Unia Europejska kończy swoją pomoc dla UN-LiREC służącą zwalczaniu destabilizującego gromadzenia i rozprzestrzeniania broni strzeleckiej i lekkiej w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach.

2. Do celów ust. 1 Unia Europejska wspiera UN-LiREC w:

- a) propagowaniu odpowiedzialności krajowej za działania związane z programem Organizacji Narodów Zjednoczonych z roku 2001 na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczania i wyeliminowania we wszystkich jego aspektach;
- b) łączeniu tych działań z podobnymi inicjatywami podejmowanymi przez państwa członkowskie; oraz
- c) opracowywaniu zestawów do szkolenia z zakresu najlepszych wzorców przeznaczonych dla innych regionów świata, takich jak Afryka i Europa Południowo-Wschodnia.

Szczegółowy opis działań znajduje się w załączniku.

3. Zapewnia się odpowiednie wyeksponowanie wkładu Unii Europejskiej w działania wymienione w załączniku, w tym poprzez odpowiednie środki podejmowane przez UN-LiREC, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Kwota referencyjna przeznaczona na cele, o których mowa w art. 1, wynosi 700 000 EUR.

2. Do celów niniejszej decyzji Komisja zawiera porozumienie finansowe z DDA, w którego imieniu działa UN-LiREC, dotyczące warunków korzystania z wkładu Unii Europejskiej, który przyjmie formę dotacji. Porozumienie finansowe przewiduje, że UN-LiREC/DDA spełnia odpowiednie wymogi sprawozdawczości i zapewnia wyeksponowanie wkładu finansowego Unii Europejskiej w projekt, odpowiednio do jego rozmiaru.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 19.7.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 72 z 14.3.2001, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 185 z 24.7.2003, str. 59.

3. Komisja nadzoruje właściwe wdrożenie wkładu Unii Europejskiej. W tym celu Komisji powierza się prowadzenie kontroli i oceny wdrożenia niniejszej decyzji pod względem finansowym.

4. Zarządzanie wydatkami finansowanymi z budżetu ogólnego Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1, podlega procedurom i przepisom Wspólnoty mającym zastosowanie w sprawach budżetowych, z tym że żadne kwoty wypłacone w ramach finansowania wstępnego nie pozostają własnością Wspólnoty. Zarządzanie to prowadzi się zgodnie z postanowieniami ramowej umowy finansowo-administracyjnej zawartej przez Wspólnotę Europejską i Organizację Narodów Zjednoczonych w dniu 29 kwietnia 2003 r.

Artykuł 3

1. Prezydencja, wspierana przez Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela ds. WPZiB, odpowiada za wdrożenie niniejszej decyzji i przedstawia Radzie sprawozdania z jej wdrożenia. Komisja w pełni uczestniczy w wykonywaniu tych zadań, a w szczególności informuje o wdrożeniu decyzji pod względem finansowym.

2. Komisja przekazuje odpowiednim organom Rady regularne sprawozdania zgodnie z art. 2 ust. 2. Podstawą spra-

wozań Komisji mają być w szczególności regularne sprawozdania dostarczane przez UN-LiREC i DDA na mocy porozumienia finansowego z Komisją, o którym mowa w art. 2 ust. 2.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja wygasa po upływie 12 miesięcy od zawarcia porozumienia finansowego, o którym mowa w art. 2 ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
E. TUOMIOJA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Przygotowanie szkoleniowców oraz projekt dotyczący baz danych – etap trzeci

Trzeci i ostatni etap projektu UN-LiREC obejmuje dwie główne grupy działań. Działania z pierwszej grupy kontynuują prace będące w toku, a z drugiej – polegają na tym, by osiągnięte przez UN-LiREC wyniki zastosować w trakcie podobnych działań podejmowanych w Europie, mających promować politykę UE w Europie Południowo-Wschodniej i innych regionach świata, takich jak Afryka.

Pierwsza grupa działań**1. Przygotowanie szkoleniowców**

- 1.1 wsparcie krajowych szkoleń poświęconych technikom śledczym – dzięki uczestnictwu pracowników służb ochrony porządku publicznego uprzednio przeszkolonych przez centrum UN-LiREC;
- 1.2 wsparcie rozwoju Regionalnego Centrum Szkoleniowego Służb Bezpieczeństwa Publicznego utworzonego przez Brazylię, które ma koordynować przyszłe szkolenia regionalne; i
- 1.3 prowadzenie zaawansowanych szkoleń na temat współpracy wywiadowczej i międzynarodowej.

2. Bazy danych dotyczące broni palnej

- 2.1 dalszy rozwój baz danych SALSA (*Small Arms and Light Weapons Administration*); i
- 2.2 integracja baz SALSA z innymi bazami danych wykorzystywanymi przez władze ochrony porządku publicznego w regionie.

3. Projekt wymiany parlamentarnej

- 3.1 dalsze szkolenie posłów do parlamentu w regionie; i
- 3.2 techniczne wsparcie reformy ustawodawstwa dotyczącego broni palnej.

4. Niszczenie broni i dysponowanie jej zapasami

- 4.1 kontynuacja działań na rzecz niszczenia broni i dysponowania jej zapasami; i
- 4.2 wsparcie krajowych programów niszczenia broni.

Druga grupa działań

Połączenie działań prowadzonych w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach z działaniami związanymi z Europą oraz przeniesienie wiedzy i zdobytych doświadczeń, tak by zapewnić efekt synergii między Ameryką Łacińską i Karaibami a innymi regionami na świecie:

1. Ocena europejskiego prawodawstwa w dziedzinie broni palnej oraz propagowanie unijnego kodeksu postępowania w sprawie kontroli wywozu broni służące określeniu, które ze zdobytych doświadczeń można będzie wykorzystać do ulepszenia ustawodawstwa w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach: proponowana współpraca z Parlamentem Europejskim.
2. Rozbudowa i dostosowanie systemu baz danych SALSA tak, by objąć nią wymianę informacji z państwami członkowskimi, tak aby ułatwić koordynację i współpracę między oboma regionami: proponowana współpraca z innymi podmiotami zajmującymi się problemem nielegalnego handlu bronią palną, np. krajowymi służbami ochrony porządku publicznego i Europol.
3. Adaptacja opracowanych przez centrum UN-LiREC materiałów szkoleniowych na potrzeby i możliwości krajów w innych regionach świata, tak by zoptymalizować zdobyte doświadczenia.
4. Ocena postępów w realizacji zaleceń, które w kwestii broni palnej zostały sformułowane przez szefów państw i rządów Ameryki Łacińskiej, Karaibów i Europy podczas szczytów w Rio de Janeiro, Madrycie i Meksyku oraz wskazanie na ich podstawie ewentualnych synergii, odwołując się zwłaszcza do ogłoszonych podczas tych szczytów deklaracji w sprawie działań, o których mowa powyżej.

Kulminacją działań będzie urzeczywistnienie idei wspólnego stanowiska dowodzenia (*Combined Command Post*; zwane dalej „CCP”) – czyli ogólnoregionalnego centrum operacyjnego Regionalnego Centrum Szkoleniowego Służb Bezpieczeństwa Publicznego w Brasílii, stolicy Brazylii – które koordynować będzie szkolenia z zakresu broni palnej i inne działania z pracą około 3 000 urzędników w 33 państwach. Do końca roku 2007 CCP i poszczególne kraje przejmą od UN-LiREC prowadzenie wszystkich szkoleń, co wzmocni odpowiedzialność krajową. CCP będzie również pełnić funkcję ogniwa łączącego sieć krajowych służb ochrony porządku publicznego z innymi regionami.

SPRÓSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Komisji 2006/944/WE z dnia 14 grudnia 2006 r. ustalającej odpowiednie poziomy emisji przyznane Wspólnocie i każdemu z jej państw członkowskich w ramach Protokołu z Kioto na mocy decyzji Rady 2002/358/WE

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 358 z dnia 16 grudnia 2006 r.)

Strona 89, załącznik, wiersz pierwszy „Wspólnota Europejska”, kolumna druga:

zamiast: „19 683 181 601”,

powinno być: „19 682 555 325”.

Strona 89, załącznik, wiersz dziewiąty „Włochy”, kolumna druga:

zamiast: „2 429 132 197”,

powinno być: „2 428 495 710”.

Strona 89, załącznik, wiersz 12 „Austria”, kolumna druga:

zamiast: „343 405 392”,

powinno być: „343 473 407”.
